

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰσθησεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἔξαμηνον

Ἔργασια τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς»

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τρία ὑπομνήματα τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου «Ἐρμῆς», δύο μὲν ἀφορῶντα τὴν διὰ τῶν κρηπιδωμάτων ἢ αἰμασιῶν τῆς πόλεως ἡμῶν διέλασιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τῆς ἐνούσης τοῦς δύο παρ' ἡμῖν σταθμοῦς τοῦ σιδηροδρόμου, τὸ τρίτον δὲ ἀφορῶν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν παράνομον ὄπλοφορίαν ἣν ὁ τόπος βαρέως φέρει. Καὶ περὶ τῆς ὄπλοφορίας μὲν ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, ἀνεγνώρισαν ἤδη τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κατανεχθῶσι δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων βαρεῖαι κατ' αὐτῆς, περὶ δὲ τῆς διευθύνσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, περὶ ἧς καὶ ἡμεῖς ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν καὶ ὁ τόπος ἀπεράνθη, ἔχομεν τὴν ἀσφαλῆ πληροφορίαν ὅτι ὁ ἀξιοτίμος ἡμῶν βουλευτῆς κ. Ἄντ. Ῥιζάκης, διαμένων εἰς Ἀθήνας δὲν ἀπόκησε νὰ ποιήσῃτε πρὸς τοὺς ἀρμοδίους τὰς δεούσας παρατηρήσεις, καθ' ὅλα συμφῶνον πρὸς τὴν εὐχὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πόλεως. Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Ῥιζάκης ἐπανειλημμένως ἀπηύθυνε παραστάσεις περὶ τῆς ἀκαταλλήλου καὶ ζημιώδους διελάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὸν ἐπιτετραμμένον τὸ σχέδιον τοῦ σιδηροδρόμου γάλλον μηχανικὸν κ. Gotland, ὅτι τελευταῖον ὑπέβαλε τὰς αὐτὰς παραστάσεις εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅστις συνεφώνησε πληρίστατα μὲ τὴν ὁρθότητα τῶν παραστάσεων τούτων καὶ διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι ἐὰν γίνῃ ἔνωσις τῶν δύο σταθμῶν, πιθανῶς νὰ γίνῃ διὰ γραμμῆς ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως διερχομένης, ἢ ἄλλης καταλληλοτέρας, οὐχὶ ὁμοῦ διὰ τῆς παραλίας καὶ τῶν αἰμασιῶν τῆς πόλεως.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς»
Πρὸς τὸ Σ. Ἰπουργικὸν Συμβούλιον
Εἰς Ἀθήνας.
Ἐν Πάτραις τῆ 9 Ὀκτωβρίου 1887.
Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς» πληροφοροῦμενος ὅτι ἡ ἐνώσεως τοῦς δύο παρ' ἡμῖν σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς γραμμῆ τοῦ σιδηροδρόμου ὠρίσθη νὰ λάβῃ διεύθυνσιν διὰ τῶν παραλίων κρηπιδωμάτων τῆς πόλεως ἢ αἰμασιῶν, ἔκρινε καθήκον αὐτοῦ νὰ υποβάλλῃ εὐσεβῶς πρὸς τὸ Σ. Ἰπουργικὸν Συμβούλιον τὰς ἐπομένως περὶ τούτου παρατηρήσεις του, πεποιθὼς ὅτι αὐταὶ θέλουσι ληφθῆ ὡς ὄφιν κατὰ τὸν προαδιορισμὸν τῆς διευθύνσεως τῆς γραμμῆς ἐκεῖνης.
Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος φρονεῖ ὅτι τοιαύτη τῆς

σιδηροδρομικῆς γραμμῆς διὰ τῶν κρηπιδωμάτων διελάσις, ἀποχωρίζουσα, ὡς εἰπεῖν, τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης θὰ παρεμβάλλῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐμπόριον δυσκολίας οὐ μικράς, διότι τὰ κρηπιδωμάτα καὶ τὰ συνεχῆ τούτων δάπεδα εἰσὶν ἐξαρτήματα τοῦ λιμένος, εἰσὶν, εἰσὶν ἀγοραὶ καὶ συνεντευκτήρια, ἐν αἷς συνωθῶνται ἔμποροι καὶ φορτὰ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ ἐφ' ὧν στρώνονται σιδηρὰ ἐλάσματα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λιμένος προωριζόμενα. Αἱ δὲ αἰρνήδια ἀνακοπῆ αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς διαβάσεως ἀμαξοπομπῶν εἰσὶν ὀλέθρια εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου, καθ' ὅσον μάλιστα τῆς πορείας γενομένης ἀναποδράστως θραδαίας, ἢ παρακώλησις ἔσται διαρκεστέρα. Ἄξιον μίμησεως δὲν λογίζεται ὁ Σύλλογος τὸ παραδειγμα τοῦ Λίγιου, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῶν ἑυρωπαϊκῶν πόλεων, ἐν αἷς οὐδαμῶς ὑπάρχει σιδηροδρομικὴ γραμμὴ παρελαύνουσα τὴν προουμίαν ἢ διασχίζουσα ἐμπορικὰς ὁδοὺς ὅπου δ' ἀνεφάνη ἀνυπερέβλατος ὑψίστη ἀνάγκη τοιαύτης συγκοινωνίας, ἐκεῖ κατασκευάσθη ὑπογεῖως σιδηροδρομικὴ γραμμὴ.
Τὸ Σ. Ἰπουργικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ εὐθυκρίσιᾳ αὐτοῦ θέλει ἐκτιμήσῃ τὸ εὐλογον τῆς παραστάσεως ταύτης τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ θέλει ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἰς ἐμπορικὴν πόλιν παράλιον, αἱ κινήσεις τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν φορτίων ἔχουσι κυρίως διεύθυνσιν κάθετον ἐπὶ τῆς παραλιακῆς γραμμῆς ἣτις εἶναι τὸ μέτωπον τῆς πόλεως καὶ ὅτι συνπῶς πᾶσα παρακώλησις τῆς πορείας ταύτης ἔσται σπουδαῖον ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν.
ὑποβάλλοντες ταῦτα κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς» ἐκφράζω τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἡ εὐχὴ αὕτη ἡμῶν θέλει ἀκουσθῆ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἡμετέρας πόλεως, θὰ ὑποδεχθῆ τῇ ἐργολάῳ ἐταιρίᾳ ἐτέρα διεύθυνσις τῆς ἐν λόγῳ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὀλιγώτερον ἐπιζήμια τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ πόλει ἡμῶν ἐγγένει.
Κυβερνήστῃςτος Πρόεδρος
τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς»
καὶ κ. κ. δ' Ἀντιπρόεδρος
Α. Στάμος
Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Φιλίππουλος.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς»
Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Πατρῶν
Εἰς Πάτρας.
Ἐν Πάτραις τῆ 9 Ὀκτωβρίου 1887.
Κύριε Δήμαρχε
Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς» συνελθὼν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς ἑξακτον συνεδρίαν καὶ διακερθεὶς περὶ τῆς διευθύνσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἣτις μέλλει νὰ ἐνώσῃ τοὺς δύο παρ' ἡμῖν σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς, ἔκρινε καὶ ἀπεράνθη ἐμορφῶναι ὅτι ἡ διὰ τῶν παραλίων κρηπιδωμάτων ἢ αἰμασιῶν διέλασις αὐτῆς, θέλει παρεμβάλλῃ πλεῖστον ὅσα ἐμπόδια εἰς τὴν κίνησιν τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορίου.

Ἄνακοινοῦμεν ἡμῖν, κ. Δήμαρχε, ἐν ἀντιγράφῳ τὸ περὶ τούτου ὑπόμνημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, τὸ διαβιβάσθην τῇ Σ. Κυβερνήσει, ἐὰν δὲ καὶ ὑμεῖς εὐρίσκετε τοὺς λόγους δι' οὓς ὁ Σύλλογος θεωρεῖ τὴν διὰ τῶν αἰμασιῶν διέλευσιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐλαβεράν, εὐλόγους, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ υποβάλλητε αὐτοὺς εἰς τὸ παρ' ἡμῖν Δημοτικὸν Συμβούλιον, προκαλέσῃτε τὴν ἐπὶ τούτου ἔγνων τὸν καὶ διαβιβάσῃτε αὐτὴν τῇ Κυβερνήσει, πρὸς ἐπίσχυσιν τῶν παραστάσεων τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ὡς νομιζόμεν συμμερίζεται καὶ τὸ κοινὸν καὶ περὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ τόπου Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀκρας πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεός μου, μεθ' ἧς διατελῶ:
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς» καὶ κ. κ.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΣΤΑΜΟΣ
Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς»
Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος
Εἰς Πάτρας
Ἐν Πάτραις τῆ 9 Ὀκτωβρίου 1887.
Κύριε Νομάρχα
Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν «Ἐρμῆς» οὐτινος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προτίσταιμαι, ἐξ ἀνακοινώσεων τῶν ἐαυτῶν μελῶν, ἐπίσθη ὅτι ὀφείλει ν' ἀνευχθῆ ἡμῖν καὶ ἐπιστήσῃ τὴν περὶ τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν προσοχὴν ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἀκαλύτου καὶ παρανόμου ὄπλοφορίας, ἣτις παρήγαγε μέχρι τοῦδε τόσα ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τῆς υγιείας τῶν ὁμοίων μας καὶ ἣτις ἀπειλεῖ νὰ λάβῃ διαστάσεις ἐπικινδύνους εἰς τὴν καθόλου δημοσίαν ἀσφάλειαν.
Ἡ γενικὴ σχεδὸν παρ' ἡμῖν σιδηροφορία ἔκαμε μέχρι τοῦδε πολλὰ θύματα, θύματα δὲ ἀπλὰ καὶ ἐξάφεις στιγμιαία καταλήγουσι παρ' ἡμῖν συνήθιον εἰς τραύματα καὶ φόνους, διότι οἱ διαπληκτιζόμενοι, ἐν τῇ ὀργῇ ἢ ἐξάφει των, προσέφυγον εἰς τὰ ὄπλα ἃ εἶχον προχειρα. Ἐκ τούτου δὲ δὲν κινδυνεύουσι μόνον οἱ διαπληκτιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ παρατυγχάνοντες ἀμέτοχοι τῶν ἐρίδων ἢ τῶν συγκρούσεων πολῖται, οἵτινες πολλὰκις ἐκινδύνευσαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν σφαιρῶν ἢ τῶν μαχαίρων τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ κεντρικὰ αὐτῆς μέρη διαπληκτιζόμενοι.
Τοιαύτη κατάστασις ἐκθέτουσα διηνεκῶς τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν εἰς τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον, δεόν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, διότι ὁσημέραι τὸ κακὸν αὐτῆς ἐπιταίνεται καὶ προσάπτει μῶμον εἰς τὴν εἰρηνικὴν καὶ φιλήσυχον ἡμῶν πόλιν.
Εἰς τὴν γενικὴν εὐχὴν τοῦ τόπου, περὶ ἀρσεως τῆς καταστάσεως ταύτης, ἐνώνει καὶ τὴν ἑαυτοῦ Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» καὶ παρακαλεῖ ἡμᾶς, κ. Νομάρχα, ὡς ἐπιστήσῃτε τὴν προσοχὴν τῶν ἐνταταλιμένων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ὄπλοφορίας, τῆς πολυτόκου ταύτης μη-

πρός των εγκλημάτων και κινήσῃτε κατ' αὐτῆς πάντα τὰ ἐκ τῶν Νόμων καταδικαστικά μέτρα, ἵνα ἐπανέλθῃ ἡ τάξις εἰς τὸν τόπον καὶ ἡ ἡρεμία εἰς τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων.

Ἐπιτεστάτος Πρόεδρος
τοῦ Βιομηχανικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ἑρμῆς»
καὶ α.α. ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. Στάμος.

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Φιλίππουλος.

Πεπλανημένοι ἀποφάσεις.

Ὁ ἐν Πάτραις «Φαρμακευτικὸς Σύλλογος» κρίνει ἐκ τῶν ἑαυτοῦ καθήκοντων νὰ ἐπικρίνῃ δημοσίᾳ τρεῖς ἀποφάσεις τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου, ἃς θεωρεῖ κόμω πεπλανημένας καὶ πράγματι ἐσφαλμένας καὶ νὰ προκαλέσῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν καὶ ἐκτίμησιν τῶν εἰδημόνων, διότι αἱ ἀποφάσεις αὗται προεκληθῆσαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ διότι ἀφοροῦσιν εἰς ἀντικείμενον κοινῶν ἐνδιαφερόντων καὶ εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἡ ἐπίκρισις τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν ἐνέχει πρόθεσιν μομφῆς κατὰ τῶν ἐκδόντων αὐτὰς δικαστῶν, αἵτινες ἐπλανήθησαν ἴσως καλῶ τῇ πίστει καὶ διέλαθεν αὐτοῖς ἀκουσίως ἡ σπουδαιότης τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ ἐκλήθησαν ν' ἀποφανθῶσιν ἀποβλέπει ἀπλῶς εἰς τὴν ὀρθὴν ἐρμηνείαν νεωτέρων νόμων, αἵτινες διὰ τὴν σαφήνειαν αὐτῶν δὲν ἔπρεπε νὰ παρερμηνεύωνται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, πρὸς βλάβην τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων, ὅπερ ἐνῶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς ἦτο πλέον ἢ ἐναργεῖς, ἄφραστον ἐντούτοις ἀμφιβολίας εἰς τὸ πνεῦμα δικαστῶν νομοδύμων καὶ πεπειραμένων.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ὑποθέσεων προέκυετο περὶ τῶν ἀντιποιοιμένων ἔργα φαρμακοποιῦ φαρμακοποιῶν, καὶ περὶ τῶν ἐξασκουμένων τῶν φαρμακοποιῶν φαρμακοποιῶν, ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας. Ὡς γνωστὸν, δυνάμει τῶν νόμων καὶ βασιλικῶν διαταγμάτων ἡ ἰδρυσις φαρμακείου ἐν τινὶ πόλει ὑποβάλλεται εἰς ἄρως τινὰς σκοποῦντας νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν δημοσίαν ὑγίειαν κατὰ τῆς ἀπειρίας τῶν παρασκευαζόντων τὰ φάρμακα καὶ κατὰ τῆς ἐκ τῆς κερδοσκοπίας νοθείας αὐτῶν. Ἀπαιτεῖται ὅθεν πρὸς ἰδρυσιν φαρμακείου εἰδικὴ ἀδεία τοῦ Ἱπουργείου, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ Πατροῦνευδρίου, ἧτις δίδεται εἰς τοὺς κατέχοντας ἀναμφισπόνητα μαρτυρία τῆς περὶ τὴν φαρμακοποιεὶαν ἐμπειρίας τῶν, ὡς πτυχεῖ, πρακτικῆν ἀσκήσιν κ.τ.λ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἐν ἣ ἰδρύεται τὸ φαρμακεῖον, εἰς ὃ δέον ν' ἀναλογισθῶσι τρεῖς χιλ. κάτοικοι. Διὰ τῶν περιορισμῶν τούτων ὁ ἡμέτερος νομοθέτης ἐξεδέλωσε σαφῶς τὴν ἰδέαν καὶ τὴν πρόθεσιν τοῦ τῆν ἐμπειρίαν τοῦ φαρμακοποιῦ, καὶ τοῖ ἀποδειγμένην καὶ ἀναμφισβήτητον, δὲν ἐθεώρησεν ἐπαρκῆ ἐξασφάλισιν τοῦ κοινῶν, ἀπῆτης καὶ τὴν ἐν ἀναλόγῳ πληθυσμῷ ἐξασκήσιν τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης, ἵνα ἀποκλείσῃ, ἐξ ἐπιτηδεύματος στενῶς συνδεομένου μετ' τὴν δημοσίαν ὑγίειαν, τὸν ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν συναγωνισμόν, ὅστις συνεπάγεται συνήθως πολλὰ ἀτοπα, ἐπὶ τῶν προκειμένων δὲ εἶ δυνατό νὰ προκαλέσῃ νοθείας τῶν φαρμάκων κ.τ.λ. ὁ Νομοθέτης εἰς κύρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ κατέγνωσε ποινὰς παντὶ παραβάτῃ καὶ ἐπέτρεψε τῇ Διοικήσει νὰ προσβάλῃ εἰς τὴν σφραγίσιν τοῦ κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου διατηρουμένου φαρμακείου.

Ὁ Νομοθέτης ἡμῶν ἐπέτρεψεν ἐντούτοις τὴν συστάσιν φαρμακευτικῶν, ἅτινα ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν δηλοῖ δύναται νὰ προμηθεύωνται καὶ νὰ πωλῶσι φάρμακα ἀπαρασκευάστᾳ ἐν ποσότητι καὶ οὐχὶ εἰς δόσεις, ἅτινα ὅμως ὑπέβαλεν εἰς περιορισμῶν λίαν δεδικοιολογημένους. Καὶ πρῶτον ἀπῆτησεν ἐκ τῶν φαρμακευτικῶν στοιχειώδεις τινὰς γνώσεις φαρμακευτικῆς, ἄδειαν τῆς διοικητικῆς

κῆς ἀρχῆς, προσδίδουσι τινὰ εἶδη φαρμάκων δύναται νὰ ἔχῃ καὶ νὰ πωλῇ ὁ φαρμακόμενος, προσέβη δὲ καὶ μέχρι τοῦ κανονισμοῦ τοῦ πλουτισμοῦ τοῦ καταστήματός του. Οὕτω κατὰ τὸν Νόμον, ὁ φαρμακόμενος δύναται νὰ πωλῇ μεγάλας ποσότητας καὶ ἀπαρασκευάστᾳ ἰατρικὰ, δὲν δύναται δὲ νὰ πωλῇ παρασκευασμένα φάρμακα, εἴτε ἐνταῦθα συσκευάζονται, εἴτε ἄλλοθεν εἰσάγονται ταῦτα, εἰσὶ δὲ παρασκευασμένα φάρμακα πάντα τὰ λαβόντα μορφήν τινὰ ἰατρικῆν εἴτε ἐκ παρασκευῆς, εἴτε ἐκ μίξεως, ἧτοι τὰ λεῖα φάρμακα, τοῦτέστιν αἱ κόψεις, τὰ ξηρία, ἧτοι τὰ μειγμένα λεῖα φάρμακα, αἱ διαλύσεις, τὰ γαλακτώματα, τὰ βάματα, τὰ σερᾶπια, αἱ ἀλοιφαί, τὰ ἐμπλαστρα κ.τ.λ. κ.τ.λ. καὶ πᾶσα ἄλλη μορφή διὰ παρασκευῆς ἢ μίξεως γενομένη. Μὴ δυνάμενος κατὰ νόμον ὁ φαρμακόμενος νὰ σκευάζῃ φάρμακα, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐν τῷ καταστήματί του, οὔτε ἐστίαν, οὔτε κινήτων κλίβανον, ἐπομένως οὔτε νὰ δεχθῇ νὰ ἐκτελέσῃ συνταγὴν. Ὁ Νομοθέτης ἐπιβλήων νομίμως εἰς τὸν ἐπιστήμονα φαρμακοποιόν, τὸν ἄνευ νομίμου ἀδείας ἐνασκουῦντα τὸ ἔργον αὐτοῦ, πολλῶ πλείοτερον ἔπρεπε νὰ τιμωρήσῃ τὸν φαρμακόμενον, τὸν ποιούμενον κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἐμπορίας του, ὑπέβασιν τῆς ἀδείας αὐτοῦ καὶ ἀντιποιοιόμενον ἔργα φαρμακοποιῦ, ὅπερ ἐν τῇ προνοίᾳ του ἔπραξε.

Μ' ὅλας ἐντούτοις τοῦ Νομοθέτου τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις καὶ τὰς ποινὰς, μεγίστη ἐγένετο τοῦ νόμου μέχρι τοῦδε παράβασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἰδρύθησαν φαρμακεία παρὰ τὸν νόμον καὶ συνεστήθησαν φαρμακόμενοι αὐθαδεσάτην ποιούμενα τὴν ὑπέβασιν τῆς ἀδείας των. Ἄφ' ἐνός μὲν ἐπιστήμονος φαρμακοποιῦ, μὴ δυνάμενος νὰ ἰδρύσῃ φαρμακεία, διότι τὰ ἐν ἐνεργείᾳ τοιαῦτα ἀντεπεκρίνοντο ἢ ὑπερέβαλον τὸν ἀναλογουῦντα εἰς ἕκαστον αὐτῶν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων, ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον ἀδείας πρὸς ἰδρυσιν φαρμακευτικῶν, τούτου δὲ ἐπιτευχθέντος κατήρτισαν πλήρη φαρμακεία μὴ διαφέροντα τῶν νομίμως ἰδρυμένων τοιούτων κατ' ἄλλο, ἢ μόνον κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ καταστήματος. Πωλῶσι ὅλα τὰ εἶδη τῶν φαρμάκων, παρασκευάζουσι τοιαῦτα, ἐκτελοῦσι συνταγὰς ἰατρῶν, οὔδε ἡ ἰδιότης αὐτῶν ὡς φαρμακόμενοι εἶναι γνωστῆ εἰς τὸ κοινὸν τῶν πόλεων ἐν αἷς ἰδρύονται. Ἄφ' ἑτέρου οἱ ὑπὲρ τῆς καὶ βοηθοὶ φαρμακείων, μὴ δυνάμενοι νὰ ἔχωσι φαρμακεία, διὰ τὴν ἑλλειψιν προσόντων, συνεστήθησαν φαρμακόμενοι, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ φαινόμενον, διότι οὕτως κατήρτισαν φαρμακεία ἐν οἷς εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ὅλα τὰ εἶδη τῶν φαρμάκων παρασκευασμένων καὶ μὴ καὶ ἐκτελοῦνται συνταγαί ἰατρῶν καὶ ἄλλαι ἀπόκρυφαι. Καὶ τὰ φαρμακόμενοι ταῦτα ἄλλα μὲν παρίστανται δικαστικῶς ὡς φαρμακεία καὶ λειτουργοῦσιν ὡς τοιαῦτα, ἐφωδίασμένα μεθ' ὅλων τῶν χρησίων εἰς τὴν φαρμακοποιεὶαν ἀγγείων καὶ ἐργαλείων, ἀλλὰ δὲ παρέχουσιν τὴν ὄψιν συμπλέγματος τινος παραδόξου παντοπωλείου, φαρμακείου καὶ ἐμπορικῶν καταστήματος, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ἐμποδίζονται ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτελοῦσιν ἔργα φαρμακοποιῦ ἐν πάσῃ τῇ εὐρύτητι αὐτῶν. Τὰς συνεπείας τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνοχῆς τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, αἵτινες εἶχον ἴδια καὶ ρητὰ καθήκοντα νὰ ἐπιτελέσωσι, δὲν διέφυγε καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἐν ἣ καὶ φαρμακεία ἀπὸ πτυχιούχων φαρμακοποιῶν ἰδρύθησαν καὶ λειτουργοῦσιν ἄνευ νομίμου ἀδείας καὶ πλείστ' ὅσα φαρμακόμενοι διευσθυμένως, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὑπὸ ἀνθρώπων οὐδελίαν ἔχοντων φαρμακευτικῆν γνῶσιν, ἐπιτελοῦσιν ἔργα φαρμακείων.

Ἡ κατάστασις αὕτη καὶ τὸν νόμον παραβιάζει καὶ τὴν δημοσίαν ὑγίειαν ἀπειλεῖ διηνεκῶς καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ τόπου ἐκθέτει καὶ τὰ συμφέροντα τῶν νομίμως ἐργαζομένων φαρμακοποιῶν παραβάπτει μὴδὲ εἴπη τις ὅτι οἱ νομίμως ὑπάρχοντες φαρμακοποιοὶ δὲν ζημιούνται ἐκ τῆς

παραβάσεως ταύτης τῶν νόμων, διότι ὁ νομοθέτης ὀρίσας ἐπὶ πόσων κατοίκων δέον νὰ λειτουργῇ ἕκαστον φαρμακεῖον ἐπέσθη ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ κύκλου δύναται νὰ ὑπάρξῃ τούτο καὶ ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ πλείοτερον, διὰ τὴν ἑλλειψιν ἀποχρώσεως ἐργασίας, ἢ ἤθελον ζῆ καχεκτικῶς καὶ δὲν θ' ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινῶν, ἢ ἤθελον περιέλθει εἰς συναγωνισμόν ἐπιβλαβῆ αὐτοῖς καὶ τῇ κωτερονίᾳ ἄλλως τε ὁ περιορισμὸς οὗτος εἶναι τὸ ἀντιστάθμισμα τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων εἰς ἃς ὑπέβληθησαν τὰ φαρμακεία ὡς εἰς τὴν τῆς διατιμίσσεως τῶν φαρμάκων εἰς ὅ ὑπόκεινται, εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἔχωσιν ἐν ἐπαρκεί ποσότητι ἀπανάτως ζητούμενα φάρμακα, κλπ. Διὰ τοῦτο ὁ ἐν Πάτραις «Φαρμακευτικὸς Σύλλογος» ἐκρίνε καθήκον αὐτοῦ νὰ κινήσῃ κατὰ τῆς καταστάσεως ταύτης τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν, ἵνα δι' αὐτῆς ἀνορθωθῇ ὁ Νόμος καὶ προστατευθῶσιν ἀποτελεσματικῶς τὰ συμφέροντα τῆς κοινῶν καὶ τὰ τῶν ἀτόμων.

Καὶ δὴ ἐπ' ἐσχάτων, διὰ τῶν ἐπαπειλημένων πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς παραστάσεων τοῦ καὶ τῶν ἐγκλήσεων του κατωθωθῆ ἡ δίωξις τῶν κατὰ παράβασιν τῶν νόμων ἀντιποιοιόμενων ἐνταῦθα ἔργα φαρμακοποιῦ. Ἡ κατὰ τούτων κατηγορία ἦλθε πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις καὶ τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ παρεγνώρισαν καὶ τὰς διατάξεις τῶν νόμων παρερμήνευσαν εἰς βαθμὸν δικαιολογουῦντα τὰ κατ' αὐτῶν παράπονα τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, ἅτινα διατυπώνται ἐνταῦθα.

Τρεῖς ἐξέδοτο τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν ἀποφάσεις κατ' ἀντιμωλίαν τὰς ὑπ' ἀριθ. 5,519 καὶ 3,520 δι' ὧν ἐκήρυξεν ἀθώους τοὺς φαρμακόμενους Καρατάσον καὶ Κανελλόπουλον (πτυχιούχους φαρμακοποιούς μὴ ἔχοντας δὲ ἀδείαν εἰς σύστασιν φαρμακείου) ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῶν ἐνόρκων ἐξετασθέντων μαρτύρων καὶ τῆς λοιπῆς ἐν γενεῇ συζητήσεως τὸ δικαστήριον δὲν ἐπέσθη περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3,240 δι' ἧς ἐκ τῶν εἰσαχθέντων φαρμακόμενων, τῶν ἀντιποιοιόμενων ἔργα φαρμακοποιῦ, ἕνα μὲν ἠθώωσεν, ὡς μὴ ἀποδειχθείσης τῆς ἐνοχῆς του, δύο ἄλλους ἐρήμην δικασθέντας κατεδικάσεν εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν ἕκαστον, ἕτερον δὲ κατ' ἀντιμωλίαν δικασθέντα τὸν Διακαμπένην εἰς δέκα ἡμερῶν κράτησιν καὶ εἰς πρόστιμον δραχ. ἑκατόν.

Ὁ ἐν Πάτραις «Φαρμακευτικὸς Σύλλογος» φρονεῖ, ὅτι αἱ μὲν δύο πρῶται ἀποφάσεις παρεγνώρισαν ἐναργεῖς ἀποδείξεις, προσκομισθείσας ἐπ' ἀκροατηρίου, ἢ δὲ τρίτη παρερμήνευσε τοὺς νόμους καὶ ἐπὶ τούτου ἐπικαλεῖται τὴν κρίσιν καὶ ἀποφανσιν τῶν περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολουμένων.

Ὡς πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 3,519 καὶ 3,520: Κατετέθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρ' ἀξιοπιστῶν μαρτύρων, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἔχουσι διασκευασμένα τὰ καταστήματά των κατὰ τὸν τύπον καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φαρμακείων, ὅτι ἐντὸς αὐτῶν ἔχουσιν ἰγῦια, δοχεῖα καὶ ἐστίας ἀναγκαῖαι μόνον πρὸς παρασκευὴν φαρμάκων, ὅτι ἔδραν συνταγὰς ἰατρῶν ἐκτελεσθείσας, εἰδικὰ φάρμακα καὶ ἄλλα ἐκ τῶν παρασκευασμένων, ἅτινα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωσι καὶ νὰ πωλῶσιν οἱ φαρμακόμενοι. Οὐδ' αὐτοὶ οἱ κατηγορούμενοι ἠρνήθησαν ὅτι ἔχουσι διασκευασμένα τὰ φαρμακόμενοι τῶν ὡς φαρμακεία, ἰσχυρίσθησαν μόνον ὅτι τοῦτο ἔπραξαν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἀδείας, ἧτις ἐντούτοις ζητηθεῖσα δὲν παρεχωρήθη. Ἐντούτοις τὸ δικαστήριον δὲν ἐπέσθη ἐπέσθη φαίνεται πλείοτερον εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἐνός τῶν κατηγορουμένων ὅτι πάντα τ' ἀνωτέρω ἔχει πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκογενείας του καὶ ἤθελον ἴσως ἐγγράφους μαρτυρίας περὶ τῆς παρνομίου ἀντιποιοῦσεως τῶν ἔργων τοῦ φαρμακοποιῦ, αἵτινες βεβαίως ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν προσκομίσθησαν. Ὁ μὴ πεπλημένος περὶ τῆς ἐνοχῆς ὅποταν παρόμοιαι προσάγῃται ἀποδείξεις δὲν λέγει ἄλλο ἢ τὸ περιλά

λγαν τον με πείσαν, και με πείσαν! ο υπερ δεν είναι δεκτός εως εις την δικαστηριαν εκτίμησιν των υποθέσεων.

Ως προς την υπ' αριθμ. 3,204 απόφασιν. 'Επι ταύτης ο «Φαρμακευτικός Σύλλογος» φρονεί ότι δεν έφηρμόθη ο νόμος ερθώς και προσήκοντως, τούτο δε κατειδών εν τη νοημοσύνη και έμπειρία αυτού ο εισαγγελέας των ένταυθα 'Εφετών, εζήτησε την ύπερ του νόμου άναίρεσιν αυτής.

'Η υπό έλεγχον απόφασιν απέπτεται ούτως: α' Έπειδή ως προς τον κατηγορούμενον, Δημ. Σιαμαμπήν η δικάστηριον εκ της έν γένει απόδεικτικής διαδικασίας επέσθη μόν ότι ούτος κατασκευάσε και έφερεν εις κυκλοφορίαν έσωτερικά και έξωτερικά ίατρικά, πλην εκ της αυτής διαδικασίας αποδείχθη ότι ο έν λόγω κατηγορούμενος κύριον έπάγγελμα είχε την έμπορείαν των φαρμάκων, ότι εκ ταύτης και μόνως διατηρεί τὸ φαρμακείον του και ότι όλίγα μόνον φάρμακα έθεθεν εις κυκλοφορίαν άνω δικαιώματος τά όποια κατά την κρίσιν του δικαστηρίου δεν δύνανται ν' αποτελέσωσι την αντίποισιν των έργων του φαρμακοποιού, τον όποιον προβλέπει ο Νόμος και τιμωρεί διά του άρθρου 8 έν σχέσει προς τὸ άρθρον 3 του νόμου Ν.Μ.Β. τῆς 25 'Απριλίου 1880, άλλα μόνον την του άρθρου 56Α του ποιν. Νόμου παραβάσιν ητι, δεν φαίνεται καταργηθείσα, διά του νεωτέρου ρηθέντος νόμου, ως μή αντίβαινούσα την άφορῶσαν τοῖς φαρμακείοις, αντίποισιν, νόμος έργα φαρμακοποιού.

'Επι της σκέψεως ταύτης ο «Φαρμακευτικός Σύλλογος» παρατηρεί: ότι δεν έννοείται εύκόλως η διάκρισις ην ποιείται περί έκποιήσεως των το ελλων η ο λίγων φαρμάκων και κατα τίνα τρόπον έκείνη μόν ύπάγονται εις τον νόμον τῆς 25 'Απριλίου 1880, αυτή δε εις τον ποινικόν νόμον, ότι επίσης δεν έννοείται εύκόλως τὸ στοιχείον του κύριου επαγγέλματος υπερ αζήτῃ προς άπαρτίσιν της αξιοποιού πράξεως, εάν δικηγόρος τις έχων γραφείον έν ενεργεία και πελατεϊάν αρκετήν, ένιοτε μετέρχεται παράνομως και τον ίατρον, έφ' όσον κύριον έπάγγελμα έχει την δικηγορίαν, δύναται, άτιμωρητί, να ίατρύη; Δέν έννοείται εύκόλως επίσης τί ήθε να κάμη ο νόμος τῆς 25 'Απριλίου 1880, (όστις τιμωρεί άυστηρότερον τοῖς παραβάταις,) έφ' όσον δεν τροποποιεί τον γενικόν ποινικόν νόμον. 'Απλή άνάγνωσις του ειδικού εκείνου νόμου πείθει, ότι ήθε να συμπληρώση την ανεπάρκειαν των προηγουμένων νόμων και να περιτελή δια δραστηκωτέρων ποινών τας σχετικὰς παραβάσεις αϊτινες ήπιόλου την δημόσιαν υγιείαν. Δέν έννοείται επίσης εύκόλως πώς διά τον κατ' άνωμάλων δικασθέντα ο ειδικός νόμος τῆς 25 'Απριλίου 1880 δεν καθήργησε τας σχετικὰς διατάξεις του ποινικού νόμου, ένω διά τοῖς έρημην δικασθέντας τοῖς καθήργησε τελείως. Αί νόμοι αὐται εἰσιν αρκεταί να πείσωσι τοῖς περί τὰ νομικά ασχολουμένοις ότι επί του προκειμένου τὸ δίκαιον δεν εξηγηρήθη πρσπόντως, ότι ο Νόμος δεν άνεστηλώθη χάριν του κοινού συμφέροντος και ότι δίκαιον έχουσι να παραπονώνται οί άμέσως ένδιαφερόμενοι. Ο «Φαρμακευτικός Σύλλογος» έν τέλει εύχεται όπως αϊ απόφασιν των 'Ελληνικών δικαστηρίων ώσιν πάντοτε αρκετά ίσχυρως τε θεμελιωμέναι επί του Νόμου και της λογικής, να ύφίστανται άνωδύνας πάντα έλεγχοι.

('Εκ του γραφείου του «Φαρμακευτικού Σύλλογος», έν Πάτρας).

Προς τον κ. Συντάκτην του «Φορολογουμένου».

Παρακαλείσθε να καταχωρίσετε τὰ εξής:

'Από του 'Ιερου Αγώνος καθ' όν η πατρις του Πατριάρχου Γρηγορίου και των Παλαιών Πατρών έχρησάμευσεν ως αποθήκη πολεμοφόδιον διά των πυριτιδαόλων και της γνωστής Βιβλιοθήκης της

εξακολουθεί εισέτι η κατασκευή πυριτιδος έν Δημητζίανη' άλλα δια την έλλειψιν καταλλήλων αποθηκών προς άσφαλή άποταμίευσιν εκάστοτε συμβαίνουσι άτυχώς δυστυχήματα. Ποδ μνηός έκραγείσης πυρκαϊγῆς έν τινι οικία ένθα ήτο έναποτεθειμένη μεγάλη ποσότης πυριτιδος πολλὰ οικίαι διεσφάγησαν έξ όν τινες τέλειον καταστράφησαν, εκ δε των προσελθόντων εις βοήθειαν δύο οικογενειάρχαι ένέγοντο άνάγκαστοι υπό των φλογών εγκαταλείψαντες πολυμελεις οικογενείας έν δοχάτην κενήν. Προεκήθη ύπερ των παθόντων έν τῷ τόπω συνδρομή, άλλ' αὐτη έστιν ανεπαρκής, διό οί ίσσεις της Δημητζίανης μετ' άλλων πολιτών δι' επιστολής των προς ημάς επικαλούνται την συνδρομήν παντός δυναμένου και θέλοντος να εκπληρώση χριστιανικόν καθήκον όποι πέμψη ημῖν ο, τι η φιλανθρωπία ύπαγορεύει.

'Εν Πάτρας, την 15 'Οκτωβρίου 1887.

Παναγ. Παπαϊωάννου.
Ευθ. Καρακάλος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ως κάλλιστον οίονόν των έργων του ημετέρου Δημοτικού Συμβουλίου ύπολαμβάνομεν μίαν των πρώτων πράξεων αυτού και ως τοιαύτην εύχαρίστας την άναγράφομεν. Τῆ προτάσει του δημοτικού Συμβούλου κ. Ίωαν. Τσαρτίδου, δικηγόρου, ύπεβλήθη πρότασις και έγινετο δεκτή κατά πλειοψηφίαν καθ' όν η ένόπιον των δικαστηρίων ύπεράσπισις των υποθέσεων του Δήμου εις τὸ εξής θέλει ανατίθεσθαι εις δικηγόρους εκ των εκτός του Συμβουλίου, ήτοι: δεν θα έπιτρέπεται εις τοῖς δικηγόρους δημοτικούς συμβούλους να αντιπροσώπευσιν τον ήμέτερον Δήμον ένόπιον των δικαστηρίων, ως τούτο έγινετο μέχρι: τουδε. Τῆν πράξιν ταύτην ύπολαμβάνομεν ως εξαίτησιν της ημετέρας δημοτικής αρχῆς εκ όρους δεινού όστις έν τῷ παρελθόντι ενεκολλάφη εις τὸ μέτωπον αυτής και εις άν όρειλταται πολλή δυσπιστία παρακολουθήσασα μέχρι τουδε τας ενεργείας αυτής. Τὸ ζήτημα της δικηγορίας των Δημοτικών Συμβούλων δεν είναι περ' ημῶν νέον και άλλοτε άνεκινήθη και διερωτίσθη καθ' ελα αυτού τὰ μέση, άλλα δυστυχώς δεν καταβώθη να λυθῆ ύπερ της άκεραιότητος της ύπολήψεως του Δημοτικού Συμβουλίου. Ο «Φορολογουμένος» άλλοτε ήγωνίσθη ύπερ αυτού, άλλ' ένεκράτησεν άτυχώς αϊ συμφεροντολογικαί ιδέαι των έκματαλλουσών την δικηγορίαν ένόπιον των δικαστηρίων Συμβούλων. Είχομεν άλλοτε δι' έπανειλημμένων αόθρων ημῶν καταδείξει ότι η ένόπιον των δικαστηρίων παράστασις των δικηγόρων δημοτικών Συμβούλων, ούτε καθ' ολοκληρίαν νόμιμος ήτο, μήτε πάντα άυπόποτος' δυστυχώς δε έπηλθον εκτός τούτο περιστατικά και τούτοι άνεκοινώθησαν επί του προκειμένου καταχρήσει, ώστε να δικαιώσωσι την έπιμονήν των φρονούντων ότι και εις τον Δήμον ήτο άσύμφορος η ένόπιον των δικαστηρίων αντιπροσωπεία αυτού εκ μέρους των δικηγόρων Συμβούλων, και εις αυτούς τοῖς συμβούλους ήτο εξουτελιστική η τοιαύτη έργασία. 'Εν τῷ παρελθόντι ηκ του άτόπου τούτου πολλὰ προσέγενοντο τῷ Δήμῳ ζημιαί, λίαν δε περιπελέχθησαν αϊ ύποθέσεις του Δήμου έξ αυτού. Περ' τούτου έδυνάμεθα να πείσωμεν πάντα δυσπιστούντα εάν έδημοσιώωμεν κατάλογον των παρα των δικηγόρων Δημοτικών συμβούλων υπερασπισάμενων ένόπιον των δικαστηρίων δημοτικών δικών, την έκδασιν αὐτών και τὸ ποσόν των δικηγορικῶν δικαιωμάτων θ' έπιληρώθη εις τοῖς υπερασπιστάς τούτους των δημοτικών δικών εκ του δημοτικού ταμείου. Τὰ στοιχεια τοιαύτου δημοσιεύματος, λίαν περιέργου και χαρακτηριστικου, έχομεν ήδη εις χείρας ημών, άλλα επικαλεσόμεθα ν' ανακοινώσωμεν αυτά εις εις άλλην τινά προσδοκώμενην περίστασιν, ουχι άγνωστον τοῖς πρώην κριταῖς δημοτικαῖς συμβοδείοις.

λοισ. 'Εντούτοις εκφράζομεν από των νῦν την χάριν ημῶν ότι τὸ νέον δημοτικόν συμβούλιον εισέρχεται εις όδον εύθυμότερον και έγκαιρίως τας ενεργείας του δια πράξεως άπομακρυνούσας άπ' αυτού τὸν τῆρας ύπανοίας αϊτινες άλλοτε, τούτον χαμηλά καταβίβασαν, τὸ Δημοτικόν άζίωμα. Συγχαιρομεν τον ύπαβαλλόντα την πρότασιν και τοῖς αποδεχθέντας αυτήν δημοτ. Συμβούλους.

— Οί έν ταις φυλακαῖς τῆς ένταυθα 'Ακροπόλεως κρατούμενοι πικρῶς περαπονοῦνται κατά της άβλιότητος εις ην διατελοῦσιν, ως εκ της μεγάλης και δυσκαμλόγου προς τον χάρον συσσωρεύσεως καταδίκων. 'Εν ταις φυλακαῖς ταύταις κρατούνται διακόσιοι πενήκοντα άνθρωποι, εις έκαστον δε δωμάτιον, ίκανόν να περιλάβῃ δεκα πέντε η είκοσι τὸ πολὺ άτομα, κλείονται τεσσαράκοντα και πενήκοντα. 'Εκ τούτου ύφίστανται οί δυστυχεις τὰ πάνδεινα, άκαθαρσία, στενοχωρίαν, άσφυξίαν, σχεδόν τριβήσασμα' διότι ως παρεπόνθησαν ημῶν της νέκτα οὐδέ να μεταβάλισι πλευρῶν, δύναται, τούτον άνωστασίως, είναι μέγας, οὔτε θέσιν δύναται να μεταβάλισιν όποσαν τὰ όμματα' οὔτα διαρρέουσι διά της στέγης. 'Η άκαθαρσία των κρατούμενων τούτων επιβάλλεται και εκ της φιλανθρωπίας προς αυτούς και χάριν των υγιεινῶν συνθηκῶν της πόλεως, διότι δεν πρέπει να λησμονώμεν ότι έν ταις φυλακαῖς εξέδηλώθησαν πάντοτε αϊ επιδημιαί και έξ αὐτών μετεδόθησαν εις την πόλιν. Και άλλα παράπονα εύλογα έχουσι οί έν ταις φυλακαῖς 'Ακροπόλεως κρατούμενοι, αϊτινα πρέπει να άκούσῃ η οικία έπιτροπή και επενέγκῃ βελτίωσιν τινά εις την άξιοδακρυτον θείαν των.

— 'Από προχθῆς όρμαι εις τον λιμένα ημῶν τὸ μέγα 'Αγγλικόν θαρηκτόν «Κολοσσός».

— Είς τοῖς στρατεύσιμος της του έτους τουτου άπογράφῃ του Δήμου Πατρέων, προσέγενετο το άδικόν τι δούμενον επανορθώσεως. Οί στρατεύσιμοι οὔτοι εξητήθησαν σωματικῶς παρά του Στρατολογικου Συμβουλίου, πρῖν της δημοσιεύσεως της έρμηνευτικής εγκυκλίου του ύπουργείου δι' ης οί στενοθώρακες δεν κατετάσσονται εις την ενεργόν ύπηρεσίαν του στρατού, άλλ' εις τας βοηθητικὰς αυτού ύπηρεσίας, οὔτω δε πολλοί νέοι συνδημῶται ημῶν άνίκανοι διά την στρατεύσιν, έννεκα της στενότητος του θώρακος, έκρήθησαν ίκανοί διά την μάχιμον στρατιωτικὴν ύπηρεσίαν, ένω άλλιας ήμέρας βραδύτερον, της εγκυκλίου δημοσιουβείσεως, πολλοί άλλοι εκ των άλλων δήμων του νομού ημῶν, διά τὸ αὐτὸ μειονέκτημα, έκρήθησαν άνίκανοι εις στρατεύσιν και κατασχίθησαν εις τας βοηθητικὰς του στρατού ύπηρεσίας. Τούτο διητός σφάλαι και δεν να επανορθωθῆ, πρώτον διότι με διπλά μέτρα εξητάσθησαν οί ύπόχρησι και πολλοί των ημετέρων συνδημῶν ης δικήθησαν, δεύτερον δε δι' αυτού εισάγονται εις τας τάξεις του στρατού νέοι άνίκανοι, άπειλούμενοι υπό καταστροφῆς, εάν υποβληθῶσιν εις κόπους και θάλασαν δυσανάλογους και άλεθράεις της σωματικῆς αὐτών κατάστασιν και προδιάθεσιν. Διά τούτο πέποιθαμεν ότι τὸ 'Υπουργείον έν τῆ δικαιοσύνη του, θέλει διατάξει την αναθεώρησιν των εκ της του έτους τουτου άπογράφῃ στρατεύσιμων, του Δήμου ημῶν όστινες έχουσι τὸ άνω μειονέκτημα, να μή άδικηθῶσι πολλοί νέοι και ό ήμέτερος στρατός περιλάβῃ εις τας τάξεις του, στοιχεία άνίκανα.

— Την νέκτα της παρελθούσης Κυριακής προς την Δευτέραν άπὸ τῶ ένταυθα 'Εφετίου δικαστῆς Εύθύμιος Μαρκοπούλος προσεβλήθη ύπό άποκλήσιας και την έπομένην έτελεύτησεν. 'Η άπόκλιση του Μαρκοπούλου κατέβλησε πάντας τοῖς γνωρίσοντας κατόν ως δικαστικῶς λειτουργόν και ως άτόμον, ίδια δε ένταυθα όπου έπι μακρόν ύπηρετήσε και ως Πρωτοδίκης και ως 'Εφέτης και συνέδεδθη διά του γάμου του προς κάλλιστον του τούτου οικογένεσιν. 'Η άπόκλιση του Μαρκοπούλου θεωρείται δεινὴ άπόκλιση έν τη δικαστικῇ τάξει.

τῆς πατρίδος ἡμῶν, καὶ κενὸν ἐν αὐτῇ δυσαναπλήρωτον καὶ εὐλόγως, διότι ἐν αὐτῇ εὐρεῖντο συνηνωμένα ἐπιστημονικῇ μὲν μορφῇ, οὐχὶ κινή, κρίσις ὀρθὴ καὶ ἀκεραιότης ἀλλὰ παρὰ πάντων ὁμολογούμενα καὶ ἐπιμαρτυρούμενα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ καταρτισθεῖσάν ἀποφάσεων ἐν αἷς διαλάμπουσιν αἱ πολυτίμηται αὐτοῦ δικαστικαὶ ιδιότητες. Διὰ τοῦτο ἡ πόλις ἡμῶν ἐξαιρέτως ἐτίμησε τὸν νεκρὸν αὐτοῦ καὶ διὰ πολλῶν ἐνδείξεων συμπαιθίας καὶ ἀγάπης προέμεμψεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον. Ἐπὶ τοῦ φερέτρου αὐτοῦ κατετέθησαν πέντε τιμητικοὶ στέφανοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Ἑβραίου, παρὰ τοῦ ἐν Πάτραις δικηγορικοῦ Συλλόγου, παρὰ τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, παρὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ Ἀμφισίων καὶ παρὰ τῶν Ἀδελφῶν Καρραγουλιάνου τὸ φέρετρον αὐτοῦ περικυκλούμενον ὑπὸ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ ἔφερον οἱ ὑπάλληλοι τῶν παρ' ἡμῖν δικαστηρίων, πλῆθος δὲ πολλὸν ἐξ ὄλων τῶν τάξεων, συνώδευσαν αὐτὸ μέχρι τάφου. Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ τρεῖς ἐξεφωνήθησαν λόγοι, ἀπ' ἐκκλησίας μὲν παρὰ τοῦ κ. Βύθ. Καρρακάλου ἐπίτου, ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων του, παρὰ τοῦ κ. Ἀρ. Κοντογούρη τῆ ἐντολῆ τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἐπὶ τοῦ τάφου δ' ἀπεχειρήτησεν αὐτὸν ὁ κ. Νεοκλ. Καραντζᾶς δικηγόρος. Ὁ Μαρκόπουλος ἀποθηνήσκων ἐγκαταλείπει ἄλλος ἀπαρμυῆστον τῇ ἀξιοτίμῳ αὐτοῦ συζύγῳ καὶ τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ, μνήμην ἀγαθὴν εἰς τοὺς φίλους του, δικαστικὴν ἐργασίαν ἀνεκτίμητον τῇ κοινωνίᾳ καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐντιμὸν πενίαν, μαρτυροῦσαν περὶ τῆς χρηστότητός του. Ἐπὶ αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

— Ἡ εὐλογία ἐνταῦθα σχεδὸν ἐξέλειπεν οὐδὲν νέον κρούσμα ἔχομεν μέχρι σήμερον, οἱ δὲ παθόντες ἐκ τῆς νόσου, οἱ μὲν ἐθεραπεύθησαν τελείως, οἱ δὲ διατελοῦσιν ὑπὸ ἀσφαλεῖ ἀνάρρωσιν. Καὶ ἡ παρελθούσα ἐβδομάς οὐδὲν δυσάρεστον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην εἶχε παρουσιάσει, ἐσφαλμένως δ' ἡμεῖς, ἐπὶ ἀνακριθῶν πληροφοριῶν στηριχθέντες, ἐγράψαμεν ὅτι ἡ νόσος εἶχε λάβει ἐπίτασιν τιὰ κατ' ἐκείνην. Οὐχ' ἦτον τῇ ἀξιεπαίνῳ φροντίδι τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμενα ἐνταῦθα τὰ κατὰ τῆς νόσου μέτρα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν θὰ διαφύγῃ τὸν ἐξ αὐτῆς κίνδυνον.

— Ὁ κ. Ἀριστέιδης Πιάτσας ἐκ Κερκύρας, βαθύς γνώστης τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, ἀποκατασταθεὶς ἐνταῦθα προτίθεται νὰ διδάξῃ τὴν γλῶσσαν ταύτην εἰς τοὺς ἐπιφερόμενους τὴν ἐκμάθεισιν αὐτῆς. Φέρει κάλλιστα πιστοποιητικὰ τῆς ἐμπειρίας του καὶ ὑπόσχεται, διὰ καλλίστης διδακτικῆς μεθόδου, ταχίαν τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν του. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Διον. Παναγιωσοπούλῳ.

— Οἱ πολυάριθμοι φίλοι τῆς ἀξιοτίμου παρ' ἡμῖν οἰκογενείας τοῦ κ. Νικολ. Καϊδοπούλου, εὐχαρίστως ἔμαθον τὴν μνηστείαν τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ κ. Ἰωάννου, ἐκ τῶν καλλίστων μελῶν τῆς Πατριακῆς νεολαίας, μετὰ τῆς χρηστῆς καὶ εὐημερίας δεσποινίδος Ἰουλίας Πετροπούλου, μεταγαλεμποροῦ ἐν Σύρῳ, καὶ συγχαίρουσιν αὐτῇ.

— Τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου κ. Δημάρχου διωρίσθη Βος. Ἀστυνομὸς τοῦ Δήμου ἡμῶν ὁ κ. Δημ. Κάρης, ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ ἀπελύθη τῆς θέσεως ταύτης ὁ τέως τοιοῦτος κ. Ἰωάν. Μίντσας.

— Τὰ τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας δὲν ἐκλονίσθησαν ἐτι κατὰ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ τόπου. Καὶ ἀντεκατεστάθη μὲν ὁ δευτέρος Ἀστυνομός, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας διατελεῖ ἔκπρεμὸς ἀκόμη, διὰ τὴν ἀβεβαιότητα δὲ ταύτην, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως εἶναι ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐποψὴν ὄχι πολὺ εὐχάριστος. Ἐκ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως ταύτης δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κρίνωμεν ἀκόμη τὰς σχετικὰς προθέσεις τῆς νέας Δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι ἀναγνωρίζομεν ὅτι οὔτε ἐπαρκὴς ὑλικὸς χρόνος ἐδόθη αὐτῇ εἰσέτι ὅπως σκεφθῆ ἰσχυροῦσιν περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου, οὔτε τὰ

πρὸς ῥυθμίσιν αὐτοῦ κατάλληλα μέσα ἐδόθησαν αὐτῇ. Δὲν δυνάμεθα ἐντούτοις ἢ νὰ ἐπαναλαμβάνομεν πάντοτε πρὸς τὴν ἡμετέραν δημοτικὴν ἀρχὴν, ὅτι ἐκ τῶν πρώτων καὶ κυριωτάτων αὐτῆς μελημάτων πρέπει νὰ ᾖναι ἡ ἰδρυσις καλῆς καὶ ἐπαρκοῦς Ἀστυνομίας, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἐέργειαν αὐτῆς θὰ ἐκτικηθῆ, ἐφ' ὅσον, δι' εἰλικρινοῦς προθέσεως, δὲν ἰδρυθῆ καὶ λειτουργήσῃ παρ' ἡμῖν Ἀστυνομικὸν σύστημα ἀντάξιον τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀξιώσεων τῶν φιλοπόθων πολιτῶν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν σήμερον πρὸς τὴν Δημ. ἀρχὴν, ποσὸν ὁ τόπος διψᾷ διὰ καλὴν ἀστυνομίαν, οὐδὲ πόσα δημοτικὰ καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα διακινδυνεύουσι καὶ παραβλάπτονται διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς. Ἡ νέα δημοτικὴ ἀρχὴ πρέπει νὰ μὴ λησμονῇ οὐδὲ στιγμὴν ὅτι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς περὶ τὰ ἀστυνομικὰ ἀποτελέσματα, θὰ κριθῆ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς καθ' ὅλου. Περὶ τούτου νομίζομεν ὅτι εἶναι πεπεισμένοι καὶ ὁ ἴδιος κ. Δήμαρχος καὶ ἐκ τῶν διδασμάτων ἀπωτέρου παρελθόντος καὶ ἐξ ὧν περὶ τούτου ἤκουσε παρ' ἀνδρῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τῆς ἐπιτυχίας του ἐν τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ καὶ περὶ τῆς ἀξιοπροεπειίας τῆς πόλεως. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ προγράμματι αὐτοῦ ἀνεγράψεν ὡς κύριον αὐτοῦ μέλημα τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἄλλας περὶ αὐτῆς ἔκαμε ἐπαγγελίας. Δὲν πιστεύομεν ὁ κ. Δήμαρχος νὰ λησμονῆσῃ αὐτάς.

— Ἡ ἀγορὰ τῶν σταφίδων διατελεῖ κάπως ἥσυχος, ἔνεκα τῆς ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἐκ τῆς τοιάσδε ἢ τοιάσδε πορείας τοῦ ὁποῦ ἐξαρτᾶται καὶ ἡ τύχη τῶν σταφίδων. Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐνταῦθα ὀλίγαι ἀγοροπωλησῆαι ἔλαβον χώραν ἐπὶ πράγματος Φιλιππῶν πρὸς 256—265, Αἰτωλικῶν καὶ Μεσολογγίου 255, Κάρπου 250—252. Β. πίσης εἰς Καλάμας ἐπωλήθησαν περὶ τοὺς 300 τόνους πρὸς δραχ. 250—255 ἰοδ εἰς χύμα καὶ εἰς Πύργον ἠγοράσθησαν ποσότητες τινες πρὸς δρ. 240—244 παραδοτέαι εἰς Κατάκωλον. Ἡ κατάσταση φαίνεται πως ἀσθενῆς καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἔχωμεν μικροὺς ἐκπτώσεις, ἀλλὰ πάντως βραδύτερον θὰ ἔχωμεν σπουδαίας ζήτησεις.

— Ὁ γνωστός εἰς τὸ κοινὸν ἐνταῦθα ὀδοντο-επατρὸς κ. Ἰωσήφ Ρουμπίνης ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν προτιθέμενος νὰ διατριφῇ ἐν αὐτῇ περὶ τὸν μῆνα καὶ νὰ ἐνασκήσῃ τὸ ἔργον του χάριν τῶν πολυαριθμῶν παρ' ἡμῖν πελατῶν του. Τὸν κ. Ρουμπίνην διακρίνει ἄρα εἰδικότης περὶ τὴν θεραπείαν τῶν ὀδόντων καὶ τὴν κατασκευὴν τεχνητῶν ὀδόντων καὶ ὀδοντοστοιχιῶν, τὴν δὲ περὶ ταῦτα ἐμπειρίαν του κατέστησε γνωστὴν τῷ κοινῷ μακρὰ ἐξάσκησις τοῦ ἔργου του καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθῆναις, ὅπου διεκρίθη μετὰ τῶν ὁμοτέχνων του. Ἡ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ ἔργον τοῦτο σπουδὴ αὐτοῦ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡ πρακτικῶς εἰδικὴ αὐτοῦ ἀπασχόλησις ἐπὶ τῶν τελευταίων συστημάτων καὶ μεθόδων ἐπὶ τῆς θεραπείας τῶν ὀδόντων καὶ ἐπὶ τῶν τεχνητῶν ἔργων εἰσὶν ἀποχρώσει: ἐγγυήσεις τῆς ἐμπειρίας του, ἐφ' ἧς στηρίζομενοι οἱ ἔχοντες χρεῖαν δύνανται θαρρούντως ν' ἀποτείνωνται πρὸς αὐτόν. Κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Πατρῶν» καὶ δέχεται ἐν αὐτῷ ἐπισκέψεις καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. — τῆς 12 καὶ ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. — τῆς 5 μ. μ.

— Ὁ ἱεροκλήριος κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διονυσίου.

ΜΝΗΜΕΣΤΗΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 18 τρέχ. μηνὸς Ὀκτωβρίου τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαρίδος συζύγου μου

ΑΣΗΜΩΣ

καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους

ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις τῶν.

Ὁ Σύζυγος
Θ. Ι. Σταθούλιας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ πρὸς μεσημβρίαν τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν καὶ κατὰ τὰ προάστεια αὐτῆς κείμενον κτήμα τῆς κυριότητος τοῦ κ. Περιπέλου Γκρῆν ἐκ στρεμμάτων περίπου ἑξήκοντα, συγκείμενον ἐκ σταφιδάμπελου, ἀμπέλου, περιβολίου, οἰκίῳ ἀνωγείου καὶ εἰσογείῳ καὶ ἀποθηκῶν, ἔχον ὄριον πρὸς δυσμὰς τὴν θάλασσαν.

Ἡ ἀνώγειος οἰκία ἀνακαινισθεῖσα νεωστὶ περιέχει 16 δωμάτια, διαθέτουσα πάντα τὰ ἀναπαυτικὰ μέσα πρὸς ἀνετον βίον κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν τρόπον καὶ ἀποθηκαὶ 16 τὸν ἀριθμὸν λιθοκτισμέναι κείνται περίξ αὐτῆς ἐντὸς τοῦ κτήματος ἀναβρύει ἄφθονον ὕδωρ πόσιμον ἀρίστης ποιότητος καὶ πρὸς μετοχέτευσιν αὐτοῦ ὑπάρχουν σωληνὸς σιδηραὶ 600 μέτρων.

Τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ περιελήφθη ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, προωρισμένον δι' οἰκόπεδα.

Ἡ ἀνωτέρω οἰκία εἶναι τελείως ἐπιπλωμένη πρὸς ἄμεσον κατοικίαν.

Ὁ βουλούμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μεθ' οὗ δύναται νὰ σπνενοθῆ ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος κλπ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν γωνίῳ μαγαζίῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «Ἀγίου Ἀνδρέου», ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Στ. Παπακωστοπούλου (πρῶην κ. Χαρ. Ἀναστασοπούλου) πλησίον τῆς μεσημβρινῆς ἀγορᾶς. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κωνστ. Φιλοσόφῳ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρῶην σχολεῖον τοῦ κ. Ἀλεξ. Πορφυροπούλου.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παιδαγωγὸς Γαλλίς διὰ καλὴν οἰκογενίαν.

Σταφιδάμπελος ἐν τῇ θέσει «Ὀδρῶν» τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος Πατρῶν κειμένη καὶ ἐκ 35 περίπου στρεμμάτων συγκείμενη, πρώτης ποιότητος, πωλεῖται. Ὁ θίλων νὰ γίνῃ ἀγοραστῆς ἐκ ζήτησιν πληροφορίας εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Κλειδοκύμβαλον με οὐρᾶν, μεταχειρισμένον μὲν, ἀλλὰ διατηρούμενον εἰς καλλίστην κατάστασιν, πωλεῖται εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον.

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ πρώτης τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου 1888 τὸ τριώροφον παράλιον Ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων τοῦ κ. Ν. Θωμοπούλου.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ «ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ»

Τὸ γνωστὸν ἐνταῦθα Ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυριάκου, ἀπέναντι τῆς οἰκίας κ. Θωμοπούλου, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αἰμασίαν, μετωνομάσθη «Ἀθῆναι» καὶ διατελεῖ ἤδη ὑπὸ νέαν Διεύθυνσιν τὴν τοῦ Νικολ. Παπουτσοπούλου, γνωστοῦ ἀριστοῦ μαγείρου καὶ εἰς ἄκρον περιποιητικοῦ, ὅστις ὑπόσχεται τοῖς πελάταις αὐτοῦ καλλίστην τροφὴν καθαρὰν καὶ εὐκωνον, πρὸς δὲ καὶ δωμάτια ὑπνου εὐάερα.

Ἀπὸ μεθαύριον ἀρχοῦνται αἱ ἐργασίαι του.

διδασκαλίας πρὸς τὸ ὀρθῶς καὶ κόσμῳ κέρεσθαι παρ' ἐκείνων τῶν εὐδοκίμων ἄλλοτε· ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ τούτῳ μέοι τῆς διατριβῆς, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν τῆς ἕλης διατριβῆς, διὰ γλώσσης ἀνευλαβοῦς καὶ ἀκρίτου καταμείβεσθαι τοῦ δικαστηρίου τούτου ὡς διαγράφαντος πομπῶδες ἐκ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τὴν *exceutio veritatis* ὡσεὶ ἐκείνητο νομοθετικὴ ἐξουσίαν, ἵπνοῶν προδήλως δεδικαιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐν ποινικῇ δίκῃ προσφάτως ἐκδοθεῖσαν, καθ' ἣν ἀπερίληθι ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων ἐπισκευασμένην προαποκρίσασαι τῆς ἀληθείας, διότι διὰ τελεσιδικίου Βουλευματος τοῦ Ἐφρησίου ἢ ἀποδοδευμένην ἢ ἀναλήθειαν τῆς προσαφθείσης πράξεως· ἰδίως δὲ καταμείβεσθαι τῷ Προέδρῳ τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ φράσεων οὐδεμίαν καταλειπούσαν ἀμφιβολίαν περὶ αὐτοῦ πρόκειται, ὡς μὴ κατορθύοντος νὰ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν ἐν τῷ ἀποκρητῷ εἰμὴ διὰ κρούσεως βρονταῶδων κωδῶνων, ὡς ἀπευθύνοντος φράσεις κακοῦχου καὶ ἐμπροσθέντος τὸν τῶμον εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ δικδίκους, καὶ ἀξιοῦντος τὴν γνώσιν τῶν πάντων. Ἐκ τῶν εἰρημένων δὲ κατάδηλον γίνεται, ὅτι δὲν φέρουσι τὰ παρὰ τοῦ πειθαρχικῶς διωκομένου γραφέντα τὸν χαρακτήρα ἀπλῆς ἀκαδημαϊκῆς μελέτης, καθ' ἣ ἐν τῇ ἀπολογία τοῦ διατείνεται οὗτος, ἀλλ' οὔτε ἔχειται νομικῆς ὑποστάσεως ὁ ἕτερος αὐτοῦ ἰσχυρισμὸς, ὅτι δὲν δύναται νὰ καταπαδισθῇ καὶ τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς προκειμένου περὶ παραπτώματος μὴ ἀναγομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ὡς δικηγόρου οὔτε τελεσιθέτος κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ὑπηρεσίας του ταύτης, καθόσον κατὰ τὴν ὀρθὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἀρθ. 147 τοῦ ὄργ. τῶν δικαστηρίων, οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορῶσι τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τὸ δικαστ. ὑπαλλήλους ἀφειλόμενον σέβας· τὴν τοιαύτην δὲ ὑποχρέωσιν ὑπέχουσιν οὐ μόνον περιττάμενοι καὶ ὑποβάλλοντες προτάσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ ἐν ΠΑΣΗ. τῇ ἐξωτερικῇ αὐτῶν ὀρᾷ καὶ ἐνεργείᾳ, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ὑπὸ συνθήκας τὰ μάλα ἐπιβαρυντικὰ διὰ δημοσίων φύλλου καὶ διὰ γλώσσης ἱταμούς καὶ ἀνελεγκτικούς προσεβλήθη δλόκληρον τὸ δικαστήριον καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ παρὰ δικαστικὸν προσώπου, ὅπερ ὄφειλεν εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας ἴδιον σεβασμὸν καὶ διὰ πράξεις ἀναγομένης εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν δημοσίων αὐτῶν καθηκόντων. — Κατὰ ταῦτα δεκτὴ καθίσταται ἡ τοῦ Βισαγγελέως πρότασις καὶ σιωπηρῶς πειθαρχικῶς ὁ δικηγόρος Ἄναστ. Τσεῖλος διὰ τῆς πινυῆς προσωρινῆς παύσεως 4 μηνῶν.

Διὰ ταῦτα κ.λ.π.

Ἀποφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πάτραις τῇ 16 Σεβρίου 1887.

Οἱ Δικασταὶ (ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἄναστ. Κ. Τσεῖλου δικηγόρου κατ. Πατρῶν. Ἐν Πάτραις 20 Ὀκτωβρίου 1887.

Πρὸς

Τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 63 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἐτιμωρήθη διὰ τετραμηνίου παύσεως ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας μου, ἐπὶ τῷ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένῳ λόγῳ.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὡς ἀντιπειθαρχικῆς χαρακτηρισθείσης διατριβῆς μου, ἀνέπτυξα γενικῶς καὶ ὑπὸ θεωρητικῆν ὄλως ἐποψίν τὴν ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένην πορείαν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων των, διαγράφας τὰ ἀληθῆ ἔρια καθ' ἃ ἢ ἐξάσκησις αὐτῆ δὲν νὰ ἐνεργῆται ἐν τῇ τοιαύτῃ δὲ γενικῇ τοῦ θέματος ἀναπτύξει, ἀναμνηθεὶς καὶ ὀριζμένης ἀποφάσεως τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελίου

δικείου ἐκδοθείσης κατὰ παράθεσιν βιβλίων δι. τάσεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, οὔτε προσέβαλον τὸ δικαστήριον, οὔτε ἀπέδωκα μακρὴν περιφρονήσεως πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀλλ' ἀπλῶς ἐφέξα τὸ πεπλανημένον αὐτῆς, ὅπερ τοσοῦτο κατὰ δόξαν ἦτο, ὥστε αὐθαρρῆ ὁ Ἄρειος Πέγος ἀνήνεκα ταύτην.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἕτερος λόγος, ὅτι δι' ὑπενιγμῶν καὶ φράσεων ἐμμέτρων τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐξελέγχεται ἀβάσιμος ἐκ μόνης τῆς ἀναγωγῆς τῆς διατριβῆς μου, καθόσον ἢ ἀναγραφῇ τῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ὀριζμένου Προέδρου, ἔσσω καὶ πρὸς διδασχὴν ἑτέρου, δὲν ἀποτελεῖ περὶ βρισιν καὶ ἀνευλαβείαν κατὰ τοῦ ὑπονοουμένου. Ἄλλως, τὴν δύναται ν' ἀποτελέσῃ τὴν βῆσιν ἑτέρου ἐγκλήματος, οὐχὶ ἁμῶς καὶ πειθαρχικὸν παράπτωμα, καθόσον τὸ ἀρθ. 147 ὅπερ ἢ ἀποφασίς ἐπικαλεῖται, ἐρμηνεύομενον οὐχὶ διασταλτικῶς ὡς ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ὀρθὴν αὐτοῦ εὐνοίαν δὲν κανονίζει ἢ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ δικηγόρου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ μόνον κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων του· ἢ ἐρμηνεία δὲ αὐτῆ ὑποστηρίζεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἐδαφίου τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθρου, τοῦ μὴ ἀπαγορευόντος εἰς τὸν δικηγόρον καὶ ὑβριστικὰς εἶτι λέξεις νὰ προφέρῃ, ὅταν τοῦτο ἦναι ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράθεσιν τοῦ πράγματος, ἢ ἔχη πρὸς τοῦτο ἐγγράφον τοῦ πελάτου του παραγγελλίαν, καὶ ἐν γένει ὑπ' ὄλων τῶν σχετικῶν ἀρθρῶν τοῦ ὄργανισμοῦ, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὁ ἀληθὴς τοῦ Νόμου σκοπός, ὅστις βεβαίως δὲν εἶναι νὰ τεθῇ ὁ δικηγόρος καὶ κατὰ τὸν κοινωνικὸν αὐτοῦ βίον ὑπὸ τὴν δικαστικὴν κηδεμονίαν, καὶ ν' ἀφαιρηθῇ ἀπ' αὐτοῦ τὸ παντὶ πολίτῃ ἀναγνωριζόμενον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐπρεποῦς ἐπικρίσεως πᾶσις δικαστικῆς πράξεως. Τῶντι δὲ, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν λόγῳ διατριβῆς καὶ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, γίνεται ἀμέσως κατάδηλον, ὅτι ἢ δικαστ. ἐξουσία ἀξιοῖ νὰ διακελῇ ἐξουσιάζουσαν ἐλέγχου καὶ πάσης εὐθύνης περὶ τῶν πράξεων τῆς, καὶ ὅταν αὐταὶ δὲν εἶναι σύμφωνοι τῷ Νόμῳ.

Ἐδελπιστῶν ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον δὲν θέλει ἐπιποδεχθῆ ὡς νόμιμον, ἀπόφασιν ὅτι ἢ τοιαῦτα καθιερῶνται δόγματα, πέπεισμαι ὅτι θέλει ἐξαφανίσαι ταύτην.

Ἐποσημειωμένη εὐσεβασίας ἌΝΑΣΤ. ΤΣΕΙΛΟΣ.

ΣΚΗΥΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ.

Τὸ θέμα τῆς παρούσης μικρᾶς διατριβῆς ἐστὶ λελυμένον ἐν τῇ συνειδήσει παντὸς ἐμπόρου ἐδρεύοντος καὶ ἐργαζομένου ἐν Πάτραις. Ἐχει τοσοῦτον ἀπλοποιηθῆ, ὥστε τεθὲν καὶ ὑπερτεθὲν πλειστάκις ἐπὶ τοῦ πάσης ἀκαδημαϊκῆς πάντοτε συζητήσεως, πάντοτε τὴν αὐτὴν λύσιν λαμβάνει. Καὶ ἐνῷ, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, οἱ πάντες συμφωνοῦσιν ὅτι τὸ ἐμπόριον εἰσαγωγῆς ἐν Πάτραις ὅσον οὐκ ἄρχεται, ἢ μᾶλλον ἤρξατο φθίνον, καὶ ὅτι μόνον δραστήρια μέτρα δύνανται γὰ σταματήσασαι τὸ κακόν, ἐν τούτοις οἱ μὲν νομίζοντες τὴν ἤδη κηθῆσαν περιουσίαν ἐπικρῆ, ὡς δεύτερον θεωροῦσι τὸν περὶ συντηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἀγῶνα, οἱ δὲ, ὡς μὴ ἁμῶς τὰ ἑαυτῶν συμφέροντα βλαπτόμενα βλέποντες, εἰς ἕτερα, σπουδαιότερα κατ' αὐτοὺς τὸν νοῦν προσέχουσιν, οἱ δὲ, ἀμέσως ζημιούμενοι στεροῦνται τοῦ ἀπαιτουμένου θάρρους ὅπως ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν ἐπιπροσθούτων ἐμποδίων, πάντες ἀδιαφορίαν πρὸς ἀλλήλους

καὶ ἐλλείψιν συμπνοίας πάσχοντες, μετ' ἄλλους μὲν ψυχρῶς παρατηροῦσι διολισθαίνον ἐκ Πατρῶν τὸ ἐμπόριον, οὐχὶ λάθρα, ἀλλ' ἀκρατῆτως τροποῦμενον εἰς ἕτερα κέντρα γειτονικῆ, ἢ ἀπώτερα, λιποψυχοῦσιν ἑμῶς προκειμένου νὰ ἀναλάβωσιν τὸν περὶ ὑπάρξεως πλέον ἐγγενῆ ἀγῶνα. Ἐσυνειθίσασμεν νὰ βλέπωμεν προσβαλλόμενα δτημέραι ζητηκώτατα τῆς ἀγροῦς Πατρῶν συμφέροντα, καὶ ὁμῶς οὐδεὶς κινεῖται!

Καὶ ναὶ μὲν ἡ ἀγορὰ Πατρῶν ἐρρωμένως μέχρι σήμερον ἀντεπεξίχεται καθ' ὄλων τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν κέντρων, καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς ἐστρεψε λαμπρὰ ἐπιτυχία. Ἐν ἐπικαίρῳ γεωγραφικῆ θέσει κειμένη ἀποτελεῖ τὸ μεταίχιμον Πελοποννήσου, Στερεᾶς καὶ Ἰονίου Πελάγους, καὶ ἀρίστα ἡδυνήθη νὰ ὠφελῆθῃ τῶν φυσικῶν τούτων πλεονεκτημάτων. Ἀκμαία ἀείποτε διατηρήθη ἢ ἐμπορικῆ αὐτῆς πίστις, περιουσία ἀκίνητοι καὶ ἐν κυκλοφορίᾳ σπουδακώταται ἐδημιουργήθησαν, ἢ δὲ γενικῆ τῶν κατοίκων εὐζωία τρανώτατα μάρτυρα περὶ τῆς εὐπραγίας τῆς πόλεως. Μεγάλῃ δὲ τιμῇ τοῖς ἐνταῦθα ἐμπορευομένοις ὅτι τῇ φιλοπονίᾳ, οἰκονομίᾳ, καὶ ταῖς τούτοις συμπαραμαρτούσαις ἀρεταῖς, ὡς πανοπλίᾳ γορησάμενοι, ἐζήτησαν τὴν πρόδον, καὶ εὖρον αὐτὴν μόνον, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης κυβερνητικῆς ἀρωγῆς, ἐργαζόμενοι κατὰ μονομερῆ λόγον, οὕτως εἰπεῖν τοῦ «Σὺ ν' Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει». Ἐκινήθη ἢ χεῖρ, ἐκινήθη ἀνευ τῆς Ἀθηνᾶς, ἀνευ δηλ. τῆς ἐλαχίστης κυβερνητικῆς ὑποστηρίξεως. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ὅσον ἀθλητικῆ καὶ ἀν ὑποτεθῆ, κινδυνεύει νὰ ἀποκάμῃ!

ΑΝΑΓΚΗ ΑΘΗΝΑΣ!

Ἄγαθὸ ἀντίπαλος τῆς ἡμετέρας ἐστὶν ἡ Σύρος. Καὶ πάντοτε μὲν μετ' ἐπιτυχίας συνηγωνίζετο πρὸς ἡμᾶς, ἐσχάτως ὁμῶς τείνει νὰ σχηματισθῇ σπουδακὸν ὑπὲρ αὐτῆς ρεύμα. Πολλοὶ καίτοι πλεονεκτήματα τῶν Πατρῶν οἰκονομῶν, τῆς εἰς Σύρον πρέπονται, καὶ ἐκείθεν ἐπιστρέφοντες, διακηρύττουσιν ὅτι ὑπάρχει μεγάλη διαφορά. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ τοιοῦτοι αἰσχροῦνται μὲν νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι πολλὰ εἶδη προμηθεύονται ἴσως ἀκριβώτερα ἐκεῖ, δημοσκοποῦσιν ὁμῶς ὅτι πολλὰ εὐρίσκουσιν ἐκεῖ 5 καὶ 10 9) ο εὐθηνότερα· φυσικῶ τῷ λόγῳ εὐρίσκουσι μιμητὰς, καὶ οὕτως, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ μὲν Σύρος προσελκύει, ἢ δὲ ἀγορὰ Πατρῶν ἀπόλλυσιν ἀγοραστὰς.

Διατί; Ζητήσωμεν.

Αἱ Πάτραι προμηθεύονται ἔθαν καὶ ἢ Σύρος. Πηλλᾶκις μάλιστα συμβαίνει συνάδελφοι ἐκ Πατρῶν καὶ Σύρου νὰ συμπρομηθεύωνται πλείστα εἶδη χάριν ἀμιθῆτου συμφέροντος. Ἀρα ἐπὶ τῆς πρώτης ἀξίας δὲν ὑφίσταται διαφορά. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη ὀφείλομεν νὰ περιμεινωμέν τὴν ὀθ' ἀποφανθῇ ἢ Δικαιοσύνη περὶ Σύρου. Ὡς πρὸς τὸν τόκον τῶν χρημάτων, παραδέχθημεν ὅτι πληρόνομεν τὸν αὐτόν. Ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν Σίμα, εὐτυχῶς ἢ ἀγορὰ μας κατέστη πλέον τὸ κέντρον τῶν τοιοῦτου εἶδους ἐργασιῶν. Ὅσον ὁμῶς ἀφορᾷ τὸ ἐκ τῆς πώλησεως κέρδος, ὁμῶς δίκαια. Οἱ ἐν Σύρῳ τὸ κέρδος ζητοῦσιν ἐν τῇ μεγάλῃ καταναλώσει. Ἔστω τὰ πραγματικὰ πλεονεκτήματα τῆς Σύρου ἐγκαινται εἰς τὴν διαφορὰν τῶν λιμηνικῶν καὶ ὀμιτικῶν φόρων, κατὰ μέγιστα δὲ λόγον εἰς τὴν ἐκεῖ Διαμει-

τα κόμισιν· περί τῶν τριῶν τούτων ἔσται ἡμῖν ὁ λόγος.

Ἐπὶ ἕως ἐξ ἑνὸς ἢ ἰδέα ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἐπὶ τῆς Προκυμαίας φόρος, ἐνόσω δυνάμει τῆς μετὰ τοῦ κ. Μανιάκ συμβάσεως ὁ φόρος οὗτος ἦτο υπέγγυος πρὸς ἀνελλιπῆ πληρωμὴν τοῦ συμφωνηθέντος τιμῆματος· ἀπλῆ ὅμως τῶν ἀριθμῶν ἀνάλυσις ἠδύνατο καὶ πρὶν, καὶ τότε εἶ καλλίτερον, νὰ ἀποδείξῃ τὸ λελανθασμένον τῆς τριαύτης ιδέας. Ἐπὶ τῆ βάσει κεφαλαίου μὲν δραχ. 3 ἑκατομ. καὶ ἐνιαυσίων εἰσπράξεων 220 χιλ. δραχ. ἐγένετο ἐναρξίς τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος, ἀξίας δραχ. 5 ἑκατομ. Σήμερον, ἀπέναντι μὲν τῆς ἐργασίας ἔχουν καταβληθῆ περι τὰ 2 ἑκατομ. παρὰ δὲ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ εὐρηναὶ παρακατατεθειμένα περι τὰ 3 ἑκατ. ὅσα περίπου ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν ἔργου, ὅπερ Κύριος οἶδε πότε μέλλει νὰ ἀποπερατωθῇ· ἐν τούτοις τὰ μὲν παρὰ τῆ Τραπεζῆ ἑκατομμύρια ἔχουσι πρόσδοτον σπουδαίαν κατ' ἔτος, αἱ δὲ ἐνιαυσίαι εἰσπράξεις τοῦ ἐπὶ τῆς Προκυμαίας φόρου ἀυξάνουσι τεραστίως, συντελοῦσαι εἰς δημοφιλίαν νέου ἐπίσης σπουδαίου κεφαλαίου. Ἐάν λοιπὸν ἐξετασθῶσι τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἔποψιν, βεβαίως θέλουσι πεισθῆ οἱ ἀρμόδιοι ὅτι ἐπέστη πλέον ἢ στιγμή, καθ' ἣν δύναται ἀφόβως νὰ ἐλαττωσῶσι κατὰ τὸ ἡμισυ τὰ εἰσοδήματα τοῦ λιμένος, μετὰ πληροῦς πεποιθήσεως ὅτι καὶ μέγα μέρος, ἐκ τῶν ὧν θέλουσιν εἰσπράττει, ὀφείλουσι νὰ χρησιμοποίησιν ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου καὶ συνεπῶς ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ λιμένος, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ.

Ἐπι λεπτότερον ζήτημα ἔστιν ἡ ἐλάττωσις τοῦ Δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων. Οὐδεὶς ἀρνεῖται τὴν χρησιμότητα τῶν ἐκτελεσθέντων δημοτικῶν ἔργων· οὐδεὶς ὁ μὴ ὁμολογῶν τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐπαξίως ἤδη διευθύνοντος τὸν Δῆμον· λέγεται μάλιστα ὅτι ἐμφερεῖται καλλίστων διαθέσεων ὅπως ὁ Δῆμος συνεισφέρει ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐμπορικῆς ἐπιρροῆς Πατρῶν. Θα δυνηθῇ ὅμως ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἀποφύγῃ τὸν πειρασμὸν νέων δαπανῶν πρὸς κατασκευὴν νέων δημοτικῶν ἔργων, οὐχὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης; θὰ δυνηθῇ δι' εὐφυοῦς τινος οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ χρεολύσιον τοῦ Δήμου, καὶ θὰ δυνηθῇ δι' αὐστηρᾶς οἰκονομίας νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐν γένει ἐξόδα διοικήσεως, ὡστε τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τούτων περίσσευμα νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου; Ἐστὼ βέβαιος ὁ κ. Δήμαρχος ὅτι, καὶ ἐάν οὐδὲν ἕτερον κατὰ τὸ τετραετές τῆς διοικήσεως του διάστημα κατορθώσῃ, ἐάν μόνον τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου εἰσαγωγῆς, ἀνευ ἐπαισθητῆς βλάβης τῶν δημ. συμφερόντων ἐπιτύχῃ, διὰ τοῦτο καὶ μόνον δικαίως εὐεργέτης τῆς πόλεως ἀνακηρυχθήσεται. Καὶ πράγματι, εὐεργετῆ τὸν τόπον, καὶ προάγει ἐν γένει τὰ συμφέροντα αὐτοῦ διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων, διότι, ὀδομένου ὄντος, οἱ αἱ Πατρίαι εἰσὶ πόλις κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικῆ, ἢ ἐν γένει εὐημερία τῶν κατοίκων ἐκ τοῦ σπουδαίου τούτου παράγοντος ἐξαρτᾶται. Ἄλλ' ἐάν τὸ ἐμπόριον ὀπισθοδρομηθῇ;

Τὰ πολλὰ δημοτικά ἔργα ἐμφαίνουσι μὲν ἰκανότητα καὶ φιλοκαλίαν τοῦ ταῦτα ἀνεγείροντος, φέρουσιν ἐντούτοις χαρακτηρὰ ἐγώ-

ιστικόν· σκέψεις ὅμως γενικώτεραι, ἐπιδρῶσαι εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆ τοῦ παρόντος καὶ μέλλοντος ὄλων τῶν συμπολιτῶν, σοβαρώτερον τοῖς εὐ φρονούσιν ἐπιβάλλονται, καὶ κινουσι τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ σέβας καὶ τῶν μᾶλλον ἀδιαλλάκτων ἀντιπάλων. Ἐσχεν ὁ κ. Δήμαρχος τὴν πρωτοβουλίαν εἰς ἔργα δημοτικά μεγάλα, ὡς λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ εἰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις μεζζονας. Διεκόσμησε τὴν πόλιν· ὡς διατηρήσῃ καὶ τὸ γόητρον αὐτῆς!

Διαδίδεται ἤδη ὅτι ἡ Κυβέρνησις μέλλει νὰ εἰσαγάγῃ Νομοσχέδα περὶ ἀφομοιώσεως τῶν ἐν τοῖς Τελωνείοις εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων. Οὕτω, δεσμεύεται ἴσως ἡ αὐτοβουλία τοῦ κανονίζειν ἕκαστος δῆμος τὰ ἰδια αὐτοῦ συμφέροντα ἀναλόγως τῶν εἰς ἃς διατελεῖ οἰκονομικῶν περιστάσεων. Ἐπιτραπήτω ὅμως νὰ ἀμφιβάλλῃ τις περὶ τῆς πρακτικότητος τοιοῦτου τινὸς ψηφισθησομένου Νόμου, ἀφοῦ δυστυχῶς πικρὰν πείραν τοιούτων νομοθετημάτων, ἰδίως οἰκονομικῶν, ἔχουσι λάβει. Ἄλλὰ καὶ τέλειος ἐάν τοιοῦτος Νόμος μὲ λ λ η νὰ ψηφισθῇ, τοῦτο δὲν παρέχει ἡμῖν τὸ δικαίωμα μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας νὰ περιμένωμεν τὸν Μεσσιάν, ἐν ᾧ τὸ μὲν παρὸν δὲν εἶναι ἐστρωμένον μὲ ρόδα, μὲ ἀκάνθας δὲ τὸ μέλλον μᾶς ἀναμένει.

Κατὰ τὸ ἡμισυ ἐλάττωσις τοῦ δημοτικοῦ φόρου εἰσαγωγῆς τῶν ζωηροτέρων εἰδῶν, πρὸς τὸ παρὸν, ἔστω τὸ κύριον μέλημα τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ τῶν κ. κ. δημοτικῶν Συμβούλων. Κατὰ τὸ ἡμισυ ἐλάττωσις τοῦ φόρου προκυμαίας ἐπὶ ὄλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν ἔστω τὸ κύριον μέλημα τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς. Νομίζετε ὅτι ἡ τριαύτη ἐλάττωσις δὲν θέλει φέροι σπουδαίον ἀντιπερισπασμὸν εἰς Σύρον, καὶ πάντα ἄλλον ἀντίπαλον ἡμῶν;

Ὡς τάχιστα δέον νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἐνταῦθα ἀνέγερσις καταστήματος Διαμετακομίσσεως, λειτουργούντος, ἀν οὐχὶ κάλλιον, ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς διαμετακομίσσεως Σύρου. Διανοεῖται πολλὰ ἡ Κυβέρνησις πρὸς κατασκευὴν ὠρηκτῶν. Εἶναι ἐγκλημα νὰ δανεισθῇ καὶ ὀλίγα εἶ ὅπως ἀνεγείρῃ κατάστημα δι' οὗ θὰ ἀποτίσῃ τὰ διὰ τὰ ὠρηκτὰ δάνεια; Ἄλλὰ καὶ ἐάν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τόσῳ μικρὰς ὑποθέσεις, ὡς ἐπιτραπῇ τοῦλάχιστον τοῖς Πατρείσι νὰ δανείσωσιν αὐτοὶ ἑαυτοῖς: ἐξηγοῦμαι.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ ἤδη ὑπάρχοντα λιμενικά χρήματα μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἀρκοῦσι πρὸς συντέλειαν τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν ἔργου. Ἐπιθεμένου ὅτι τὸ κατάστημα διαμετακομίσσεως δύναται νὰ κοστίσῃ 500 χιλ. δραχ. ἀφοῦ ἐπὶ τῆ βάσει 5 0)0 τὸ λιμενικὸν ταμεῖον θέλει εἰσπράττει περι τὰς 200 χιλ. δρ. δύναται τὰ μὲν 2)3 τοῦ ποσῶ τούτου νὰ χρησιμεύωσιν ὑπὲρ τοῦ λιμένος, τὸ δὲ 1)3 νὰ ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς, ἐπὶ ὀλίγα βεβαίως ἔτη, πρὸς πληρωμὴν τῆς δαπάνης τοῦ Καταστήματος διαμετακομίσσεως. Τοιοῦτοτρόπως, ἢ μὲν Κυβέρνησις οὐδὲν θέλει δαπανῆσαι ἐξ ἰδίων, τὸ ἐμπόριον οὐδένα πρόσθετον φόρον θέλει καταβάλλει, ἢ ἀγορὰ δὲ Πατρῶν τίθεται ἐν ἴση μοίρᾳ πρὸς ἕτερα ἐμπορικὰ κέντρα, καὶ τότε πλέον ἐν τῇ εὐγενεῖ σταδιοδρομία τῆς προόδου μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι θὰ πρωταγωνισθῇ.

Ἡ ταραχθῆσαν δὲ αἱ κατὰ τὸ φαινόμε-

νον ὑπὲρ τοῦ Δήμου πονοῦντες ὅτι ἐγκαθίσταμένως ἐνταῦθα τῆς διαμετακομίσσεως βλάπτονται τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου: καὶ πρῶτον, ὅτι αἱ ἐπαρχίαι βαρέως φέρουσι τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας, ὃν τελοῦσιν ἡμῖν ὅπως διακοσμῶμεν τὴν πόλιν ἐπὶ ζημίᾳ ἐκείνων, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ σπουδαιότεροι ἀγορασταὶ ἐκ Σύρου πλέον προμηθεύονται ὅ,τι τοῖς χρησιμεύει καὶ ὅσον πλείονες ἐντεῦθεν ἀπομακρύνονται, κατὰ τοσοῦτον ἐλαττοῦνται αἱ δημοτικαὶ εἰσπράξεις. Δὲν εἶναι λοιπὸν μακρὰν ἢ στιγμή, καθ' ἣν ἀισχυρόμενοι διὰ τὴν ἡμετέραν ἰσχυρογνωμοσύνην, θέλομεν ὑπὸ τῆς ἀκατασχέτου φορᾶς τῶν πραγμάτων ἀναγκασθῆ νὰ παραιτηθῶμεν αὐτῆς. Ὅ,τι ὅμως θέλομεν πράξει αὐριον πιεζόμενοι, δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ πράξωμεν σήμερον ὠθούμενοι ὑπὸ εὐγενοῦς ἀμίλλης; ἢ νομίζετε ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ ἀφήσωμεν πρῶτον νὰ μαραινθῇ, τὸ ἐμπόριον Πατρῶν, καὶ κατόπιν νὰ φροντίσωμεν περὶ τῶν μέσων θεραπείας; Πρὸς τί λησμονοῦμεν τοὺς στοιχειωδέστερους τῆς ἱατρικῆς κανόνας, «ἐξαλείψωμεν τὸ νόσημα πρὶν καταστῆ χρόνιον» ἐντοιαύτη περιπτώσει πολὺ δύσκολος, ἀν μὴ ἀδύνατος ἡ θεραπεία.

Κατὰ δεῦτερον λόγον, ἐπὶ τῶν ἐν Πατρίαις καταναλισκομένων ὡς ὀρισθῆ φόρος ἀνώτερος. Ὡς ὁ κατοικῶν ἐν οἰκίᾳ εὐρυχώρῳ καὶ πλουσίως διακεκοσμημένῳ εὐχαρίστως καταβάλλει ἀνάλογον ἐνοίκιον, οὕτω καὶ οἱ ζῶντες ἐν Πατρίαις, ἐν πόλει ἀξιοῦσῃ σχετικῶς τὰ πρωτεῖα, δικαίον εἶναι νὰ καταβάλλωσι Δημοτικούς φόρους ἀναλόγους. Ἄλλὰ τοὺς ξένους; ἀρκετὰ μέχρι τοῦδε ἐφορολογήσατε αὐτούς! ἀρκεῖ, ἀρκεῖ, μὴ περισσότερον!

Προσελκύσωμεν αὐτοὺς, παρέχοντες πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν. Καταστήσωμεν τὴν ἀγορὰν ἡμῶν Πανελληνίον· τότε πρῶτος ὁ Δῆμος πλείονα θέλει εἰσπράττει, τὸ ἐμπόριον θέλει ἀκμάζει καὶ πάντες θέλουσι συμμετεχεῖ τῶν ἀγαρῶν τῆς εὐημερίας.

Συσκευθῆτωσαν οἱ ἀρμόδιοι τίνι τρόπῳ καταλληλότερον δύναται νὰ συντελέσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς πρὸς θεραπείαν τῶν πρὸ ἡμῖν κακῶς κειμένων.

Πάτριαι τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1887.

ΔΗΜ. Δ. ΚΑΛΕΚΑΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ νέου δικηγόρου κ. Ἀναστ. Τσέλου πολλὰ λέγουσι τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύματα ἔγγραφα διὰ τοὺς ἐγκρατεῖς τῶν νόμων καὶ τοὺς κεκτημένους πείραν τινὰ τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, πλείοτερα δὲ θὰ εἶπη περὶ αὐτῆς ὁ ἀρτισύστατος ἐνταῦθα δικηγορικός σύλλογος εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφαναι τοῦ ὀπαίου ὑπεβλήθη αὐτῇ. Οὐχ' ἦτοον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, διότι ἢ ἐπ' αὐτῆς ἐκδοθῆσα ἀπόφασις ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἐν γένει τάξιν, τὸ πολυπληθὲς παρ' ἡμῖν δικηγορικὸν σῶμα καὶ διότι ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ ἐδημοσιεύθη τὸ ἐπίδικον ἄρθρον. Νομίζομεν ὅτι κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐπέβαλε πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τὸν δικηγόρον κ. Τσέλον, καὶ τὰ πραγματικὰ περιστατικά παρενόησεν οἰκτρῶς καὶ τοὺς κειμένους νόμους παρερμήνευσε τερατωδῶς. Τὸ προκύψαν ζήτημα ἐστὶν ὡς ὅλα τὰ ἀμφισβητούμενα δικαστικά ζητήματα διμερῆ; καὶ κατὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέρος περιλαμβάνει τὴν ὀρθὴν ἢ μὴ ἐκτίμησιν τοῦ ὑπο-

δικου δημοσιεύματος, κατά τὸ δεύτερον δὲ τὴν ὁρθὴν ἢ οὐ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Ἐπισταμένη ἀνάγκῃ τοῦ δημοσιεύματος ἐκείνου, πείθει πάντα ὅτι οὐδὲν ἐνέχει τὸ ἐπιλήψιμον, ἢ τὸ δυνάμενον νὰ ἐξεγείρῃ τὸν χόλον τινός, εἶναι δὲ γεγραμμένον μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ ἀκρας ἀβραβροσύνης, ἃς ἤθελον ζηλεύσει γραιότεροι τοῦ νεοροῦ συναδέλφου δημοσιογράφου. Πρέπει νὰ εἶναι εἰς ἄκρον νευροπαθὴς ἢ νὰ ἔχῃ τὴν μύγα εἰς τὸ σκαίδι, διὰ νὰ ὑπολάβῃ τὸ ἄρθρον ἐκείνο, ὡς παραβιάζον τὸν θρονον ἐκείνου εἰς τὰ δικαστικά πρόσωπα σεβασμῶν· πρέπει δὲ ἀρχὴ τις νὰ διεκδικῇ ὑπὲρ ἑαυτῆς δικαιώματα ἱερότατος καὶ ἀπολύτου ἀπαρτιότατος, διὰ νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἱκανοποίησεως προκειμένου περὶ ἄρθρου οἷον τὸ παρὰ τοῦ κ. Τσέλου γραφέν. Ὅσον ἀφορᾷ λοιπὸν τὸ πραγματικὸν μέρος τοῦ ζητήματος τὸ δικαστικὸν Συμβούλιον παρενόησε τὴν ἔννοιαν, τὸ ἦρος, τὴν ἐκφρασιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἄρθρου ἐκείνου καὶ παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ esprit du corps εἰς παρακεκινδυνευμένα συμπεράσματα. Ἴνα ἐξετάσωμεν τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ζητήματος, τὸ νομικόν, τὸ ἀφορᾷ δηλ. εἰς τὴν ὁρθὴν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων νόμων, παραδεχόμεθα τὸ ἐπίδικον ἄρθρον ὡς ὑβριστικόν, ὡς καθαπτόμενον τῆς ὑπολήψεως γνωστῶν δικαστικῶν προσώπων καὶ ὅτι ἄλλο θέλει τὸ δικαστικὸν συμβούλιον. Καὶ ἐν τούτῳ φρονούμεν οὐσιωδῶς ἔσραλον οἱ ἐκδόντες τὴν ὑπὸ ἐλεγχον ἀπόφασιν. Τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι τὸ ἔξης: «Ὁ δικηγόρος κ. Τσέλος, διὰ τὴν ἐκτός τοῦ δικαστηρίου δρᾶσιν αὐτοῦ, τὴν ἀσχετον πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἔργων τῆς δικηγορίας του, ὑπέχει εὐθύνας ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ αὐτοῦ πειθαρχικῶς;» Νομίζομεν ὅτι ὄχι ἀπολύτως. Ἡ λογικὴ καὶ γραμματικὴ ἔρμηνεία τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων οὐδεμίαν ἐγκαταλιμπάνει περὶ τούτου ἀμφιβολίαν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐρμηνεύσωσιν αὐτὰ ὀρθῶς. Ἐκτός τῶν γενικῶν καὶ εἰς πάντα πολίτην κοινῶν καθηκόντων ὑποβάλλονται οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς πάντες οἱ ἐν ἀξιώμασι, καὶ εἰς ἰδιαιτέρα ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν ἐκπηγάζοντα καθήκοντα, πειθαρχία δὲ λέγεται ἢ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τούτων συνάδουσα διαγωγή τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου. Τοιαύτην γενικὴν ἔρμηνείαν δίδουσι τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὅλοι οἱ νομοδιδάσκαλοι, ἀπλῆ δὲ ἀνάγκῃ αὐτῶν πείθει πάντα περὶ τῆς ὀρθότητος αὐτῆς. Ὁ κ. Τσέλος εἶναι δικηγόρος καὶ δὲν κατηγορήθη ὅτι ὡς τοιοῦτος «παρεῖδε τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους θρονον ἐκείνου», οὐδὲ ὅτι ἐδὲν ἐφύλαξε τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς δημοτικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις του.» (ἀρθ. 147 ὀργαν. Δικαστ.) Κατηγορεῖται ὅτι ἔγραψεν ἐν ἄρθρῳ εἰς τινὰ ἐφημερίδα, ἀσχετον πρὸς οὐδεμίαν δικαστικὴν ὑπόθεσιν διεξαχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πραγματευόμενον περὶ δικαστικῆς συμπεριφοράς καὶ περὶ τῶν παραβαινόντων τοὺς ἀγράφους αὐτῆς κανόνες. Ἄν τὸ ἄρθρον ἐκείνο ἐκρίθη καταδεδιξιμὸν, ὁ κ. Τσέλος δὲν ἔπρεπε ν' ἀφαιρεθῆ ἐκ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ, οὐδὲ νὰ τῷ ζητηθῶσιν εὐθύνας παρ' οἰουδήποτε δικαστικοῦ συμβουλίου. Ὡς δικηγόρος οὐδὲν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ παρεβίασε, παρεστράφη ὡς δημοσιογράφος καὶ ὡς τοιοῦτος ἔπρεπε νὰ κληθῆ εἰς ἀπολογία ἐνώπιον τοῦ φυσικοῦ δικαστοῦ αὐτοῦ. Οἱ ἀποσιπῶσαντες αὐτὸν ἐκ φυσικοῦ δικαστοῦ του, οὐ μόνον τὴν ἰδίαν δικαιοδοσίαν ὑπερέβησαν, ἀλλ' ἤψαντο καὶ αὐτοῦ τοῦ θεμελιώδους νόμου, ὅστις δι' ἰδιαιτέρων ὁρισμῶν ἐξηπάτησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐκφράζειν τὰ διανοήματά του διὰ τοῦ τύπου. Ὁ κ. Τσέλος εἶναι δικηγόρος, ἀλλὰ δύναται νὰ εἶναι καὶ ἔμπορος, ἀκόμη δὲ καὶ ζωγράφος· ἐάν ὡς ἔμπορος δεικνύται κακῆς πίστεως, εἶναι ἀρμόδιον τὸ δικαστικὸν συμβούλιον νὰ ἐπιβάλῃ αὐτῷ πειθαρχί-

κὴν ποινὴν καὶ νὰ παύσῃ αὐτὸν ὡς δικηγόρον, διότι περιφρονεῖ τοὺς θρονοὺς τῆς καλῆς πίστεως ἐν τῷ ἔμπορῳ· ἐάν ὡς ζωγράφος γράψῃ ἄσμενον εἰκόνα καὶ ἐκθέσῃ αὐτὴν εἰς κοινὴν θέαν, τὸ συμβούλιον εἶναι ἀρμόδιον νὰ τοῦ θρασυῖ τὸν χρωστικόν, ἀφαιρῶν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς καιρὸν τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν; εἰς τοὺς δικηγόρους λοιπὸν ἀπηγορεύθη τὸ δημοσιογραφεῖν, τὸ ἐπικρίνειν δημοσίᾳ τὰ διαχειριζόμενα ἀρχὴν τινὰ πρόσωπα, ἀφοῦ ἀπειλεῖται κατ' αὐτῶν ἢ πειθαρχικὴ τιμωρία, ἐπιβαλλομένη, ὡς εἰπεῖν, ἐν οἰκονομικῷ κύκλῳ; ἢ μόνον ἢ ἐπίκειται τῶν δικαστικῶν πράξεων ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἐπὶ ἀπειλῇ πειθαρχικῆς τιμωρίας; ἀλλὰ τότε πρόκειται μόνον περὶ τοῦ ὁμοῦ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἥτις ὅμως δὲν διατελεῖ ἀπαληγμένη παντὸς ἐλέγχου. Ἀλλοίμονον ἐάν ὁ δικηγόρος παρηκολουθεῖτο κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ, τὴν ἐκτός τῆς ἐξουσίας τῆς δικηγορίας του δρᾶσιν, καὶ πέραν τοῦ οὐδοῦ τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ Συμβουλίου! Δὲν ὑπάρχει νομίζομεν ἐπαχθεστέρα δουλειὰ διὰ τοὺς δικηγόρους ἐκείνης ἢ καθιεροῦν δι' αὐτοῦ, ἢ ὑπὸ ἐλεγχον ἀπόφασιν, οὔτε νομίζομεν ὅτι εἶναι δικταθιμένοι οἱ δικηγόροι νὰ τὴν ἀναγνωρίσωσι καὶ ὑποκύψωσιν εἰς αὐτήν. Νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τὸ συμβούλιον νὰ με παρακολουθῆ εἰς τὰς κατ' ἴδιαν ἀναφορὰς καὶ σχέσεις τοῦ βίου μου, νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ν' ἀξιοῖ νὰ διαρρηθῆσιν καὶ τούτον καὶ ἐκείνον κατὰ τὰς ἀλλοπροσάλλους ἰδέας του καὶ κατὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του; νὰ ὑποβάλῃ δὲ ταῦτα τέλος εἰς ἐλεγχον ἐν συζητητικῷ συστήματι διαδικασίας, ὅσα εἶναι ἢ τοῦ συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ πλήρους ὑπερασπίσεως καὶ ἐν ἣ παλλάκις ὁ δικαστής εἶναι διαδίκος, εἶναι πραγματικῶς ἀγῶνίζεσθαι μὲν νὰ καθιερῶσιν ἢ ἐν λόγῳ ἀπόφασιν, ἀλλ' ἄτινα εἶναι λίαν ἔκτροπα καὶ λυπούμεθα ὅτι παρεσύρθησαν εἰς αὐτὰ δικασταὶ ἄξιοι πάτης ὑπολήψεως, οἱ ἡμεῖς ἰδιαζάντως τιμῶμεν. Πλανᾶται ἐάν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ νομίζῃ ὅτι δύναται νὰ ἐπιβληθῆ διὰ τοῦ φόβου, πλανᾶται δὲ πλειότερον ἐάν πιστεύῃ ἑαυτὴν ἀλήθητον καὶ ἐξηρημένῃ παντὸς ἐλέγχου. Ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ ἐλεγχον, εἶναι νεοθευμένον χρῆμα. Ἡμεῖς ἄλλοτε, δικηγόροι ὄντες, ἠελεξάμεν διὰ τοῦ τύπου μετὰ ὀριμότητος τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν ἀνωτέρου δικαστικοῦ προσώπου ἐνταῦθα, ἐν δεδομένη περιπτώσει τὸ δικαστικὸν δὲ ἐκείνο πρόσωπον, ὅπερ διεκρίθη μετὰ τῶν νομικῶν τοῦ κράτους καὶ διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον πρὸς τὸ κράτος ὑπηρεσίαν του καὶ διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς συγγραφὰς του, δὲν ἔκρινε νόμιμον νὰ ζητηθῆ τὴν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ συμβουλίου ὑποβολὴν μας, ἀλλὰ καταδέχθη νὰ ὑπολογισθῆ πρὸς τὸ κοινὸν ἐναντίον τῶν αἰτιάσεων ἃς ἐπερὶψάμεν αὐτῷ καὶ ν' ἀνταλλάξῃ μεθ' ἡμῶν μακροτάτας διατριβὰς περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἐλεγχόμενης ἐνεργείας του. Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι ἡμῶν ταύτῃ δικηγόρος τις, ὃν ἤδη καλύπτει τὸ χῶμα τοῦ τάφου, ἀντεπεξῆλθε μετὰ δεινοτάτων ὑπαινομῶν κατ' ἀποφάσεως τινὸς τοῦ ἐνταῦθα Ἐφετερίου, ἐκδοθείσης ἐπὶ ὑποθέσεως ἢ ὑπηρεπίζετο, ἀλλὰ τὸ ἔφατεῖον δὲν τὸν ἐνεκάλεσεν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ τὸν ἔφερε πρὸ τοῦ φυσικοῦ δικαστοῦ του. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους φρονούμεν ὅτι ἢ περὶ ἢ πρόκειται ἀπόφασιν, καὶ τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ παρενόησε καὶ τὰς νομικὰς διατάξεις παρερμήνευσε καὶ ὅτι τὸ ἴπουργεῖον εἰς ὃ ἐπιβλήθη αὐτῇ πρὸς ἐπικύρωσιν θέλει ταχύτατα ἀκυρώσῃ αὐτήν.

— Χθὲς ἐκδοθεῖς ἐνταῦθα σεβαστὴ γυνὴ ἢ Δημητρούλα Σ. Βύργγελίου, σεβαστὴ μήτηρ τῶν γνωστῶν ἀδελφῶν Βύργγελίου, ἐκπληρώσασα ἐν πληρότητι ἐν τῷ κόσμῳ τὰ ἐαυτῆς καθήκοντα ὡς καλλίστη σύζυγος καὶ μήτηρ καὶ ἐγκαταλείψασα μνήμην ἀγαθὴν.

— Ἡ παρὰ τὴν πλατείαν Ὁλγας μεγάλη ἀποθήκη τοῦ κ. Π. Θεοχάρη μετασκευασθεῖσα εἰς

θεατρικὴν αἴθουσαν, καὶ ἐπωνομασθεῖσα «Παρθενὸν» πρόκειται νὰ στεγάσῃ τὸν Μιμοδραματικὸν θίασον τοῦ κ. Ἀβραάμ Παντελιάδου, ὅστις προτίθεται νὰ δώσῃ σειράν μιμοδραματικῶν παραστάσεων, αἰτίνας ἔχουσιν ἀντικείμενα τὰ σπουδαιότερα ἱστορικὰ γεγονότα τῆς παλαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας. Τὸ πρόγραμμα εἶναι πλουσιώτατον. Λί παραστάσεις ἀρχοῦναι σήμερον Σάββατον, διὰ τοῦ μίμου αἰ Θεῖα Δίκη.

— Περὶ τῆς προσεχοῦς ἐκλογῆς, τῆς διεξαχθεῖσας ἐνταῦθα περὶ τὸ τέλος τοῦ προσεχοῦς μηνός, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ νομοῦ ἡμῶν κ. Γ. Ρούφου, ἀποδεξαμένου τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου, ἐλάχιστος γίνεται παρ' ἡμῶν λόγος. Μέχρι τοῦδε γνωστὸν εἶναι ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα κατέρχεται ὁ κ. Δ. Πατρινός, τέως δήμαρχος ἡμῶν, ὡς ὑπουργικὸς υποψήφιος; λέγεται προεῖτι ὅτι ὁ κ. Δ. Ζαζυμὸς δὲν θὰ συναγωνισθῆ, ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ι. Μεσσηνέζης. Ἄγνωστον εἶναι ἀκόμη ἂν εἰς τὸν ὑπουργικὸν υποψήφιον κ. Πατρινόν, ἢ ἀντιπολιτευσεῖς ὅ ἀντιτάξῃ ἴδιον αὐτῆς υποψήφιον ὁ κ. Δ. Κοντογούρης δὲν φαίνεται διατεθειμένος ν' ἀναδεχθῆ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοι πατρειόμορος ὑπὸ τῶν φίλων καὶ ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν υποψηφίων ἀναφέρεται καὶ ὁ κ. Ἀγ. Ρούφος, μ' ὅλον ὅτι τὸ ἐνταῦθα κόμμα τῶν κ. κ. Ρούφων ὑπέδειξεν εἰς τοὺς φίλους του ὡς υποψήφιόν του τὸν κ. Πατρινόν.

— Ὁ κ. Σπυρίδων Ἀραβαντινός ἐπὶ δεκαπενταετίαν διαβιώσας ἐν Ἰταλίᾳ καὶ γενόμενος τελειόφοιτος τῆς ἐν Ἀγκῶν τεχνικῆς σχολῆς καὶ μέλος διαφόρων ἰταλικῶν συλλόγων, ἀνιδέχεται νὰ διδάξῃ ἐνταῦθα τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν, ἢ ὡς κάλλιστα γνωρίζει, τὴν καταστοιχογραφίαν καὶ λογιστικὴν ἐν γένει, εἰς ἃς ἤσκηθη ἐπὶ μακρὸν καὶ πρακτικῶς καὶ θεωρητικῶς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διδαχθῶσι παρ' αὐτοῦ δύναται ν' ἀποτείνωται εἰς τὸν ἴδιον, κατοικοῦντα εἰς τὸ παρὰ τὸμα τοῦ Ξενοδοχείου «Πατρῶν».

— Πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων θρονον νὰ κάμωμεν τὴν ἐπομένην ἐπιφύλαξιν. Εἶναι γνῶστον, εἰς τοὺς ἀνασχολουμένους ἐνταῦθα περὶ τὰ δικαστηριακά, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Τσέλου θεωρήθη ὡς ὑπαινοσύμενον τὴν δικαστικὴν συμπεριφορὰν τοῦ Προέδρου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Τραμουντάνα, ἢ πολλοὶ εὐρίσκουσιν ἐλαττωματικὴν καὶ ὅτι πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ ἐγένοντο ὅσα ἐγένοντο. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐπικρίνοντες ἀνωτέρω τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου, οὐδὲ μὴ ἐννοοῦμεν νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ δικαστοῦ τούτου, ἢ νὰ παραγνωρίσωμεν τὸ παρὰπαν τὰς ὑπηρεσίας του· τούναντίον μάλιστα φρονούμεν ὅτι ὁ κ. Τραμουντάνας ὡς Πρόεδρος ἐνταῦθα, πληροῖ ἐν πληρότητι τὸν προορισμὸν τοῦ διὰ τῆς ἀκρας φιλοπονίας του, καὶ τῆς συνεργασίας φιλοτίμων Πρωτοδικῶν, κατέστησε τὰ πινάκια τοῦ δικαστηρίου ἐνήμερα, πράγμα ὅπερ πρὸ χρόνων δὲν εἶχαμεν, πρεδρεύων δὲ τακτικῶς καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν συντελεῖ εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ γραφείου τῆς Βίσαγγελλας ὅπερ διετέλει τόσῳ θεβαρῶμενον ἐκ παλαιῶν καὶ παρηγκωνισμένων ὑποθέσεων. Ἐν γένει δὲ θεωροῦμεν αὐτὸν ἀκραιότερον δικαστὴν καὶ ὑπὸ πολλοῦ διαπλεγόμενον ζήλου νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν δικαιοσύνην, ἢ εἶναι ἀγῶνς λειτουργός. Ἄν κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαστηριακῶν ἔργων του, ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, δαίκνυται ὀλίγον τραχὺς περὶ τὴν ἐκφρασιν καὶ τὴν ἄλλην συμπεριφορὰν, εἶναι τοῦτο σεβαῖος ἐν μειονέκτημα, ὅπερ ἀδικεῖ πρωτίστως αὐτὸν τεῦτον, δι' αὐτὸ ὅμως ἡμεῖς δὲν παρεγνωρίζομεν τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας του, εὐχόμεθα μόνον ὅπως καὶ τὸ μειονέκτημα τοῦτο ἐκλείψῃ καὶ ἂν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλείψῃ, νὰ διδῇ τοῦλάχιστον σπανιώτερον ἀφορμὰς εἰς παρεξηγήσεις καὶ εἰς διαστάσεις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἄλλων δικαστικῶν προσώπων, ἀναποφεύκτων εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δικαστηριακῆς ὑπηρεσίας, ἀ-

τινα διὰ τοῦτο ἔχουσιν ἐκ τοῦ νόμου ἀξιοπρεπή θέσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

— Ὁ κ. Στέφανος Ν. Θωμόπουλος δικηγόρος ἐξέδωτο ἀγγελίαν περὶ τῆς προσεχῆς ἐκδόσεως τῆς παρ' αὐτοῦ συγγραφοῦσας ἱστορίας τῆς πόλεως Πατρῶν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1821. εἰνωρίζομεν ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ κ. Σ. Θωμόπουλος ἐγκύπτει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅτι εὐρυτάτας ἔκαστε μελέτας ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐκτελέτησεν ἔργον ἀντιθέτου τῶν μόχθων καὶ τῆς νομισθῆναι του, ἱκανὸν δὲ νὰ κοσμήσῃ πᾶσαν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην. Διὰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ κ. Σ. Θωμόπουλος πληροῖ ἀναπόφευκτον πνευματικὴν ἀνάγκην τῆς ἡμετέρας πόλεως ἥτις ἐδικαιοῦτο νὰ ἔχη συνοψισμένη τὴν ἱστορίαν αὐτῆς εἰς πρόχειρον ἀνάγνωσμα παντὸς λογίου καὶ παντὸς ἀστοῦ πρὸς δὲ καὶ συμβολὴ πολῦτιμος δύνανται νὰ θεωρηθῇ εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν τὸ ἔργον τοῦ κ. Θωμοπούλου, καταρτισθὲν ἐπὶ τῇ βίβσει ἀρτίων πηγῶν, ἀναμφισβητήτων μαρτυριῶν καὶ μεμαρτυρημένων παραδόσεων. Ἡ πόλις ἡμῶν ἰδιαίτερον ἔχει καθήκον νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἱστορίας ταύτης, ἐν ἣ ἀνελλίσονται αἱ τύχαι αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρις ἐπ' ἐσχάτων, καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν νεαρόν συγγραφέα εἰς τὸ ἐπιμοχθον ἔργον του.

— Ὁ Ἱεροκλῆς κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος ἐμὴ λήσει τὴν προσεχῆ κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τῆς Παντανάσσης.

— Τὴν προσεχῆ δευτέραν ἑρτὴν τοῦ ἀγίου Δημητρίου ὁ κ. Δημ. Πανηγούλης δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

— Ὁ κ. Δημήτριος Γ. Παραμυθιώτης τὴν ἐλευσομένην δευτέραν μνήμην τοῦ ἀγίου Δημητρίου δὲν ἐορτάζει.

Ἐπίσης δὲν ἐορτάζει ὁ κ. Δημήτριος Κρεμμυδιῆς ἐνεκεν πένθους, ὡς καὶ ὁ κ. Δημοσθ. Καραμπάτζας διατὸν αὐτὸν λόγον.

— Ὁ Φαρμακὸς Π. Κανελοπούλου χορηγήσας φάρμακον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναμίξει δηλητήριον, κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ λαβόντος τοῦτο καθ' ὃ ἐκδηλωθέντων αὐτῷ πάντων τῶν φοβερῶν συμπτωμάτων τῆς δηλητηριάσεως.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου).

ΒΦΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΦΒΗΣΙΣ.

Ἀντωνίου Βρατσάρη κατοικοῦ Πατρῶν. Κατὰ Νικολάου Σαλοῦρου κατοικοῦ Γαλαξειδίου καὶ νῦν δῆθεν ἐν τῷ ἑξωτερικῷ, καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1110 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Ἐμποροδικείου Πατρῶν.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐπικρατοῦ Πατρῶν. Ὁ ἀντιδικὸς ἐξέκλεψε τὴν μνησθεῖσαν ἀπόφασιν ἐν μέρει διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰουλίου ε. ε. ἐφ' ἧς ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἀβασίμου καὶ συνεπῶς ὡς ἀπορριπτέας, ἐπιφυλλασσόμεθα κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐπειδὴ ἐκαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν καὶ παραπονούμεθα ἐν μέρει ἥτοι μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἀπέριψεν ὀλοσχερῶς τὴν ἀγωγὴν ἀντιδικοῦ, ὡς ἀπαράδεκτον, μὴ ἀρμόζουσαν καθ' ἡμῶν, καὶ ὡς ἀβασίμου, καὶ μὴ ἀληθῆ, καὶ ὡς ἀναπόδεκτον, καὶ ἐφ' ὅσον ἄλλως κακῶς ἐθεώρησε καὶ ἐλόγησεν ὡς ἡμέρας σταλειῶν ἐπτά, καὶ ἡμᾶς ὡς ὑπαίτιους εἰς τὴν πληρωμὴν, ἢ ὡς ὁμολογήσαντας διὰ τοῦ ὄρκου μας ἐν μέρει τὴν ἀγωγὴν ἐνφ' ὁρθῶς ἄλλως ἀπέριψε κατὰ τὰ λοιπὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀντιδικοῦ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1) Διότι ἀφοῦ δὲν ἤμην παραλήπτως ἢ φορτωτῆς ἢ κέρως τῶν διὰ τοῦ πλοίου τοῦ ἀντιδικοῦ μεταφερθέντων ἐδῶ ἐμπορευμάτων, οὐδὲ καὶ κἀτοχος τῆς φορτωτικῆς, οὐδ' ἀπεδείχθη ταυτῶν τι, ἄλλως δὲ ὡς μετὰ τὸν πρόσωπον τοῦ ΜΟῤζουλου, ἐν γνώσει τοῦ ἀντιδικοῦ ἐνήργησα, καὶ ἀφοῦ ἤρθη τὴν ἀγωγὴν ἀντιδικοῦ, καὶ ἐπο-

μένως εἶδει νὰ ἀπορριφθῇ ἐσφαλμένως ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις παρεδέχθη τὴν ἀγωγὴν ἀντιδικοῦ, καὶ ἐσφαλμένως δὲν ἀπέριψε ταύτην καὶ ὡς ἀβασίμου, καὶ ὡς ἀπερίδεκτον.

2) Διότι ἐγὼ τὸν ὄρκον εἶδον ὡς καὶ ἐπεβλήθη καὶ πρὸς μείζαν ἐπίρροσιν τοῦτο, προσέθηκα τὰ ἐν τῷ ὄρκῳ, καὶ κατὰ τοῦτον εἶδει ν' ἀπορριφθῇ ἢ ἀγωγή, καὶ δὲν ὁμολόγησα δι' αὐτοῦ τί πρὸς ὑποστήρηξιν τῆς ἀγωγῆς ἀντιδικοῦ, ἐνφ' ἄλλως καὶ πᾶσα ἐκεῖ ὁμολογία μου εἶδει νὰ ληφθῇ ἀδικοῦτως ὑπ' ὄψιν, λαμβανομένης δὲ ὑπ' ὄψιν ἀδικαιότητας, καθίστησιν ἀπορριπτέαν τὴν ἀγωγὴν, κατὰ ταῦτα ὅθεν ἐσφαλμένως ἐσκέφθη ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις, καὶ ἐσφαλμένως δὲν ἀπέριψε τὴν ἀγωγὴν ἀντιδικοῦ.

3) Διότι ἰσχυρίσθημεν ὅτι ἡμεῖς δὲν παρεμποδίσαμεν τὴν τὴν ἐκφόρτωσιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπέβλησε παρεμπόδις κατὰ τὸν ὀρισθέντα πρὸς ἐκφόρτωσιν χρόνον αὐτὴν προηλθὼν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀντιδικοῦ ἄλλως δὲ καὶ ἐντὸς τοῦ χρόνου πρὸς ἐκφόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσις ἐγένετο, καὶ οὐδεμία ζημία ἐπέβλησε εἰς τὸν ἀντιδικόν, ὅθεν καὶ κατὰ ταῦτα εἶδει νὰ ἀπορριφθῇ ἢ ἀγωγή, καὶ ἐσφαλμένως ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐδέχθη τὰ ἐναντία, καὶ κακῶς μετὰ δικαστικὴν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐν αὐτῇ ὄρκου.

4) Διότι δὲν διατάχθη ἀπόδοσις τῶν οὐσιῶν ὄρων ἰσχυρισμῶν μου, καὶ δι' ὅσα κατὰ τὴν συζήτησιν.

Διὰ ταῦτα.

Καλοῦμεν τὸν ἀντιδικὸν πρὸς συζήτησιν τῆς προτάσεως ὅτι θέλει δικαιοῦ καὶ ἢ ἔφεσις του, καὶ ἐξαιτούμεθα ν' ἀπορριφθῇ ἢ ἔφεσις τοῦ ἀντιδικοῦ ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἀβασίμος, καὶ ἀνυπόστατος καὶ ψευδής, νὰ γείνη δεκτὴ ἢ παρούσα ἔφεσις μου, νὰ μεταρρηθῆσθῇ ἢ ἐξαφανισθῇ ἢ ὑπ' ἀριθ. 1110 ε. ε. ἀπόφασις τοῦ ἐμποροδικείου Πατρῶν, ἐπὶ τῷ τέλει μόνον ν' ἀπορριφθῇ ἢ ἀγωγή τοῦ ἀντιδικοῦ ὡς ἀπαράδεκτος, ὡς μὴ ἀρμόζουσα καθ' ἐμοῦ καὶ ὡς ψευδής καὶ ἀβασίμος. Νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντιδικὸς εἰς τὰ ἐξῆς.

Πάτρας 21 Ἰουλίου 1887.
Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος
Α. ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Προτείδομεν νὰ μείνω ἐνταῦθα χρόνι τῶς ἐργασιῶν μου ἐπὶ πέντε ἢ ἑξὶ ἡμέραι λαμβάνω τὴν τιμὴν ἑκάστη κατὰ τὸ ἑξῆς εἰς τὸ ἀξιοπρεπὲς τῆς πόλεως ταύτης αἰγίον.

Ἐπόσχεται σοὶ προσερχομένης ὁμοειδῆς τῆς σήσεως τῶν ὀδόντων δι' ὄρκου νέου φαρμάκου, τὴν ἐμφραξίν αὐτῶν διὰ σφύλων χρυσοῦ, λευκοχρύσου καὶ διὰ πλαστικῆς λευκῆς μέλτου, καὶ τὴν ὁποιοθεσίαν νέων ὀδόντων ἀποδίδων εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸ στόμα τὴν πρῶτην αὐτῶν καλλολήν.

Δέχομαι ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12 καὶ ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. μέχρι τῆς 5.

Διαμένω ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Πατρῶν».
ΙΩΣΗΦ ΡΟΥΜΙΝΗΣ
Ὁδοντοίατρος τῆς Β. Δύλης.

Ἐπιπέλας πεπειραμένος ἐγκρατέστατος τῆς Ἑλληνικῆς, Ἀγγλικῆς, Ἰταλικῆς, Γαλλικῆς, μετὰ ἀρίστης συστάσεως, ζητεῖ θέσιν εἰς ἐμπορικὸν γραφεῖον, συνάμα δὲ ἀναλαμβάνει μεταφράσεις εὐνοήσαστα ἔγγραφον ἐκ μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τῶν ἀνωτέρω γλώσσων, καὶ παραδίδει μαθημάτων ἐπὶ μετρία ἀμοιβῆ.

Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω διὰ περαιτέρω πληροφορίας παρὰ τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς ἐφημερίδος «Φορολογούμενος».

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ γνωρίζουσα τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν ζητεῖ θέσιν ἐν τινὶ οἰκογενείᾳ. Ὁ ἔχων ἀνάγκην αἰς προσέλην εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ πρὸς μεσημβριν τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν καὶ κατὰ τὰ προσόστια αὐτῆς κείμενον κτήμα τῆς κυριότητος τοῦ κ. Περικλέους Ἰκρῆν ἐκ στρεμμάτων περίπου ἐξήκοντα, συγκείμενον ἐκ σταφιδάμπελου, ἀμπέλου, περιβολίου, οἰκίων ἀνωγειούκαὶ εἰσογείων καὶ ἀποθηκῶν, ἔχον ὄριον πρὸς δυσμὰς τὴν θάλασσαν.

Ἡ ἀνώγειος οἰκία ἀνακαινισθεῖσα νομιστὶ περιέχει 16 δωμάτια, διαθέτουσα πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς ἀέριον θίον κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν τρόπον αἰ ἀποθηκαὶ 16 τὸν ἀριθμὸν λιθοκτισμέναι κείνται περὶ αὐλῆς ἐντὸς τοῦ κτήματος ἀνακρίβει ἀφθονον ἕδωρ πόσιμον ἀρίστης ποιότητος καὶ πρὸς μετοχέτευσιν αὐτοῦ ὑπάρχουν σωληνεὶ σιδηρεὶ 600 μέτρων.

Τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ περιελήφθη ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, κωδικοποιημένον δι' οἰκόπεδα.

Ἡ ἀνωτέρω οἰκία εἶναι τελείως ἐπιπλωμένη πρὸς ἄμεισον κατοικίαν.

Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μεθ' οὗ δύνανται νὰ σηνενοθῇ ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος κλπ.

Σταφιδάμπελος ἐν τῇ θέσει «Ὁθροῦ» τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος Πατρῶν κειμένη καὶ ἐκ 35 περίπου στρεμμάτων συγκειμένη, πρώτης ποιότητος, πωλεῖται. Ὁ θέλων νὰ γείνη ἀγοραστὴς αἰς ζητήσῃ πληροφορίας εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Κλειδοκύμβαλον μετ' οὐραν, μεταχειρισμένον μὲν, ἀλλὰ διατηρούμενον εἰς καλλίστην κατάστασιν, πωλεῖται εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἡμέτερον τυπογραφεῖον.

Πωλεῖται νεόδμητος οἰκία γαμογείος ἐκ πέντε θωματίων συγκειμένη μετ' αὐλὴν καὶ λοιπὰ χρεωδῶδη κειμένη κατὰ τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γείνη ἀγοραστὴς ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας διὰ τὰς περαιτέρω πληροφορίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν γωνιαίον μαγαζέτον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ α' Ἀγίου Ἀνδρέου, ἢ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Στ. Παπακωστοπούλου (πρῶην κ. Χαρ. Ἀναστασοπούλου) πλησίον τῆς μεσημβρινῆς ἀγορᾶς. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κωνστ. Φιλοπούλῳ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρῶην σχολεῖον τοῦ κ. Ἀλέξ. Παρφοροπούλου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Μηχανὴ μανεστροποιίας Νέας μεθόδου χάλκινος εἰς τιμὴν μεσσιωτάτην Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ αἰς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Κλεάρχου Παπαθεοδώρου.

ΝΕΟΝ ΕΞΕΝΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ «ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ»

Τὸ γνωστὸν ἐνταῦθα ἐξενόχειον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυριάκου, ἀπέναντι τῆς οἰκίας κ. Θωμοπούλου, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αἰμασίαν, μετωνομάσθη «Ἀθῆναι» καὶ διατελεῖ ἔδη ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν τὴν τοῦ Νικολ. Παπουτσαπούλου, γνωστοῦ ἀρίστου μαγειροῦ καὶ εἰς ἔκτρον περιποιητικῆς, ὅστις ὑπόσχεται τοῖς πελάταις αὐτοῦ καλλίστην τροφήν, καθάραν καὶ εὐάριον, πρὸς δὲ καὶ δωμάτια ὑπνου εὐάριον.